

Veto

Gezwets, gezwam, gezever/u heeft het aan uw lever/een rijmpje fijn/van mijn en dijn/vertelt u over het Poëziefestijn. Op pagina 4, dat ziet u van hier, een overdaad aan leesplezier.

U heeft ook altijd een zwak gehad voor Dostojevski. Goeie ouwe Dosto. U heeft 'De gebroeders' gelezen, en gehuild om Aljosja. Karamazov, weet u wel. Of was het Karazamov. Welaan dan. Vier frisse, nauwelijks voltooide toneelstudentjes brengen van twee schrijvers uit het Warschau-pakt - voor het te laat is - een stukje. Twee Oosteuropese toneelstukjes dus. Niet van onze Dosto, maar er komen evenveel namen in die niemand zich drie regels verder nog kan herinneren. We hopen van het artikel hetzelfde. Pagina 9.

Nóóit wordt ons eens iets gegund. Nooit mogen wij eens bewijzen hoe goed we wel zijn. We zitten hier al jaren likkebaardend, kwijlend te popelen tot een ander eens een studentenblad op nivo gaat maken. Dan zou er hier tenminste eens wat nieuw vurf door de redaktie stromen, zouden we tenminste eens weten welke draak te bevechten. Maar nee hoor, néé hoor. Als het dan al eens in één van de duffe ambtenarenkoppelen aan deze universiteit doorsijpelt dat ze dringend een studentenblad met een image moeten maken om die van Veto definitief de das om te doen, hangt hun plastronke scheef. Het wordt niets. Niets op pagina 3.

Homaa, homo's aller landen/knarst en bijt op uwe tanden/en pompt op al uwer banden/Take a ride to Gay Pride Day/en pik ook een filmpje mee/op het frisse festival/dat u wel bekoren zal. Pagina 3.

STUDENTENWEEKBLAD VAN DE LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE - JAARGANG 16, 1989-1990, NUMMER 9, MAANDAG 20 NOVEMBER 1989

GELD - Het groeit ons toch maar op de rug. Daarom hebben aan deze universiteit lieden van allerlei vlag de betrachtning het ons zo snel mogelijk afhandig te maken. Veto praatte met een twintigtal pressen (dit keer ook de uwe) over fakbars, kursusdiensten, subsidies en zwarte kassen. Hoe U snel rijk wordt? Pagina 5 tot 8. (Foto Hendrik Delagrance)

Maaltijden 4 frank duurder

De Alma van de varkenscyclus

Uw favoriete restaurantkent momenteel enige problemen. Niet dat de studenten niet meer in Alma komen eten, of dat ze uitgekeken zouden zijn op de vernieuwde vormgeving van de verschillende restaurants. Het is allemaal veel ingewikkelder. Symptomatisch voor de - vooral financiële - moeilijkheden is de dreigende prijsverhoging van de Almaschotels. Onder andere daarmee probeert Alma voor de zoveelste keer wat meer geld in het laatje te krijgen. Die prijsverhogingen zijn echter geen oplossing. Er moet dringend elders gesleuteld worden. De eksterne financiering van Alma wordt namelijk steeds magerder, de interne noden steeds groter. Maar uw *steak au poivre* hoeft daarom nog niet het slachtoffer te worden.

Alma zit diep in de problemen. Voor de hele sociale sektor - die met goedkope voeding (Alma), goedkope huisvesting en dergelijke voor een betaalbare universiteit moet zorgen - zijn de moeilijkheden hoofdzakelijk begonnen met de Sint-Annabesparingen. Toen werden de regeringstoelagen voor de sociale sektor zo goed als gehalveerd, waardoor vanzelfsprekend ook Alma niet aan de hakbijl ontkwam. Konkreet betekent dit dat Alma sinds '86 op veel minder geldelijke steun kan rekenen van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS), die moet instaan voor de jaarlijkse verdeling van de gelden van de sociale sektor.

een volgens de Kollektieve Arbeidsvereenkomst (KAO) verplichte loonsverhoging, die aan Alma 3 miljoen frank zal kosten. De personeelseisen gaan echter verder dan dat. Al een aantal jaren zit er volgens het personeel en de vakbonden een onrechtvaardigheid in de financiering van de zogenaamde 'dertiene maand'. Sinds 1985 wordt die eindejaarspremie gedeeltelijk bekostigd door een maandelijke afhouding van 4,5% op het loon. De vakbonden willen deze afhouding in een periode van twee jaar afbouwen.

Soep

De RvS voorziet dit jaar in haar begroting een bedrag van 91 miljoen werkinstoelagen voor Alma. Nominaal is dat een status-quo tegenover de toelagen van vorig jaar, maar tengevolge van de inflatie komt dit in reële termen neer op een daling. De nood van Alma wordt zo steeds groter. Bovendien zou de voorwaardelijke subsidiëring, die maar door RvS wordt vrijgegeven als Alma op het einde van het werkingsjaar een tekort heeft, dalen van 6 naar 5 miljoen.

Varkens

Een tweede eksterne probleem wordt gevormd door de schommeling van de grondstofprijzen. Alma moet er immers rekening mee houden dat de prijzen van bijvoorbeeld varkensvlees - een essentieel onderdeel van de Almaskot - omhoog of omlaag kunnen gaan, een fenomeen dat gemeenzaam de 'varkenscyclus' wordt genoemd. In het verleden voorzag Alma echter al te vaak een stijging van de prijs. Die 'voorspelling' werd dan als argument gebruikt voor soms onverantwoorde stijgingen van de maaltijdprijzen.

Op het interne vlak heeft Alma af te rekenen met een al even indrukwekkende verscheidenheid aan problemen. Een groots project van de direktie bestaat uit het bouwen van een nieuwe Centrale Keuken (Centrale Opslag- en Productie-eenheid of COP). Een nieuwe Centrale Keuken is broodnodig, maar de bekostiging van de werken mag de al penibele financiële situatie niet nog eens ekstra belasten. En die overbelasting zit er dik in. De opstarting van deze werken kent bijvoorbeeld nu al een serieuze vertraging. Men hoopt nu begin januari '90 definitief te beginnen. Maar onderwerpen zijn de bouwvoorwaarden wel de pan uitgerezen, zodat men reeds ruim boven de vooropgestelde prijs zit.

Als gedeeltelijke oplossing voor de financiële moeilijkheden stelt Alma-directeur Toon Martens in zijn meest recente begrotingsvoorstel voor om de maaltijdprijzen met 3,2% te verhogen. Een snel rekensommetje leert ons dat u dan volgend jaar 2 frank voor de goedkopere schotels en 4 frank voor de duurdere schotels moet bijbetalen. Die operatie zou volgens Martens 5 miljoen frank moeten opbrengen. Ten tweede wordt de personeelseis voor de afschaffing van de 4,5% loonsafhouding opzijgeschoven. Verder denkt de Alma-directeur eraan de begrotingspost 'groot onderhoud' - het min of meer in stand houden van de Alma-gebouwen - voor een groot deel naar de Raad voor Studentenvoorzieningen door te sluisen.

vervolg op p.2 ►

NOVEMBER - is traditiegetrouw de boekenmaand. Veto pakt de zaken dit keer wetenschappelijk aan. Wij gingen een kijkje nemen in de wereld van het Lexitron, Van Dales woordenboek - Hedendaags Nederlands - op CD-ROM. Voorts spraken wij met Guido Eekhaut, Vlaanderens meest notoire... Is dit voldoende?

Derde Mosaic-kongres deze week in Leuven

Statuten, argumenten en een struikelblok

De grote Rotterdamse humanist Desiderius Erasmus verbleef enkele jaren in Leuven en trok daarna de wijde wereld in. Dat was in de zestiende eeuw. Nu is deze merkwaardige persoonlijkheid het symbool geworden van een succesvol Europees uitwisselingsprogramma, waardoor studenten een deel van hun studies aan een buitenlandse universiteit kunnen doorbrengen. Dat betekent nieuwe mogelijkheden en uitdagingen, maar ook nieuwe problemen voor de studentenwereld. Die moeten door overleg tussen de Europese studentenorganisaties opgelost worden. Daarom organiseert Kringraad deze week het derde kongres van *Mosaic*, een koepel die de studenten van de 23 oudste Europese universiteiten groepeerd.

'Europa 1992' lijkt tegenwoordig zo'n beetje hét modewoord te zijn: alle ogen richten zich op de creatie van de langverwachte Europese vrijhandelszone. Gelukkig begint men ook te beseffen dat het kulturele aspect niet uit het oog mag worden verloren. Zo besteedt de Europese Gemeenschap meer en meer aandacht aan kulturele en edukatieve mobiliteit. Denken we maar aan uitwisselingsprogramma's op het niveau van universiteiten en hogescholen, zoals Cometti, Yes, Lingua en Erasmus. Voor de concrete uitwerking van dergelijke projecten konden de Europese instellingen een beroep doen op reeds bestaande internationale netwerken tussen universiteiten en hogescholen. Eén

daarvan is de *Coimbra-groep*, genoemd naar de Portugese universiteit.

Die groep is een vereniging van de 23 oudste universiteiten van Europa. Ook opgericht om kulturele activiteiten op Europees niveau te organiseren, is hij nu uitgegroeid tot een groepering die zijn aandacht concentreert op de verschillende uitwisselingsprogramma's. Regelmatig houden ze bijeenkomsten om de praktische realisatie hiervan te concretiseren. Vele akkoorden in het kader van het Erasmusprogramma zijn immers tot stand gekomen uit vriendschapsbanden ontstaan tijdens een van hun vele vergaderingen. Persoonlijke contacten brengen hiervoor vaak een goede basis te zijn.

Stroom

De studentenorganisatie AAC (Associação Académica de Coimbra) van Coimbra vond dat het tijd werd dat ook studenten medezeggenschap zouden krijgen in de Coimbra-groep. Daarom namen zij het initiatief om alle studentenorganisaties van de groep in een kongres bijeen te brengen. Dit eerste kongres, dat in november 1988 plaatsvond, kon in alle opzichten een succes genoemd worden. De opkomst was talrijk, het entoesiasme niet te stuiten: de geplande uitstapjes werden geschrapt en vervangen door extra vergadersessies.

Drie grote thema's kwamen aan bod: huisvesting, taal en informatiedoorstroming. Als je als Erasmus-student in een buitenlandse universiteit aankomt, stelt zich immers allereerst het probleem van het vinden van een geschikt kot. Daarom ontwikkelde men een ambitieus plan: het opstellen van een heus 'koten-ruil-systeem'. Al vlug rezen echter praktische problemen: kotbazen die niet bereid waren hun koten aan 'buitenlanders' te verhuren (in Leuven worden bijvoorbeeld ook Nederlanders als echte 'vreemdelingen' aanzien), uitwisselingsstermijnen die niet op elkaar afgestemd waren, maar bovenal de moeilijkheid om een vlotte communicatie tussen de verschillende universiteiten te verkrijgen.

Ook over taalproblemen werd gesproken. Zo werd nagedacht over de taalvoorbereiding die Erasmus-studenten zouden moeten krijgen vooraleer naar het buitenland te vertrekken. Men stelde zich de vraag in welke taal de lessen zouden moeten gevolgd worden en het eksamen afgelegd zou worden. In 1987-88 bleken vele studenten bovendien niet op de hoogte van wat Erasmus nu eigenlijk wel was. Informatiedoorstroming was dus dringend noodzakelijk: informatie over te volgen studierichtingen of vakken, over beurzen, studentenleven, sociale integratie en opvang.

Het kongres van november 1988 werd besloten met de oprichting van de Europese studentenorganisatie *Mosaic*. *Mosaic* is de afkorting van 'Meeting Of Students Aiming the Integration of the Coimbra group'. *Mosaic* zal dus de 'student voice' proberen te vertolken op de vergaderingen van de Coimbra-groep. Voor de praktische werking tussen de verschillende kongressen worden drie 'executives' verkozen, die door

vervolg op p.2 ►

EKONOMIKA'S SMARTLAPPEN FESTIVAL
Dinsdag 21/11
zie pagina 7

LEZERS
BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studietoestand en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen); dit komt overeen met ±1,5 getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Abortus

In het artikel van Walter Pauli over het referendum van Medica omtrent het wetsvoorstel Lallemand-Michielsens zijn enkele spijtige fouten geslopen. Het betreft de passage: "Volgens preses Gert Van Assche vond een meerderheid binnen Medica dit een ongelukkig initiatief".

Je kan deze zin in twee richtingen interpreteren: 1. De meerderheid van Medica - wellicht bedoelt U de praesidiumvergadering - heeft zich uitgesproken tegen het referendum. 2. De meerderheid van Medica vond de advertentie van de fakulteit een ongelukkig initiatief. Beide interpretaties leiden tot een verkeerde conclusie. De centrale raad van Medica heeft met een duidelijke meerderheid gevraagd om een referendum i.v.m. abortus. Om een standpunt in te nemen over de advertentie van de fakulteit heeft zij expliciet willen wachten op de uitslag van dat referendum. Ik weet dus niet waarom U die zin in het artikel hebt opgenomen. In elk geval niet op mijn aangeven.

Ik heb wel aan iemand van de Veto-redactie gezegd dat wij wellicht niet naar buiten zullen komen met deze

uitslag, omdat wij vinden dat er aan 'het initiatief' van de fakulteit al meer dan voldoende rechtvaardigheid werd gegeven. Dat wij dit niet zouden doen uit angst om de fakulteit te steunen, strookt helemaal niet met de werkelijkheid.

Hopelijk kan deze toelichting het misverstand dat in het artikel naar voor komt enigszins rechtzetten. In elk geval hartelijk dank voor de aandacht die U aan ons referendum hebt besteed.

Gert Van Assche
preses Medika

DAF

Het zou mij te ver voeren om alle nonsens die Veto-medewerker Sigrid Bousset schaamteloos uitkraamt te weerleggen. Als bezieler van het Sick Movies-project beperk ik mij tot drie zinnen uit haar 'artikel':

1. "Minder geslaagd vorig jaar waren de Sick Movies, die op een agressieve, commerciële manier werden gepromoot". De feiten: per film werd amper 400 - vierhonderd! - frank aan promotie uitgegeven. Er werden gefotokopieerde stroobriefjes uitgedeeld en enkele handgeschreven - wie doet dat nog! - affiches opgehangen.

2. "Waar DAF dan nog bleef met zijn heiligverklarde niet konsumptieve houding is natuurlijk de vraag". De feiten: deze reeks moest volledig zelfbedruipend zijn, dit houdt in dat de onkosten door de tickets moesten gedekt worden.

In tegenstelling tot andere culturele centra kan DAF zich niet de luxe permitteren om voor negen mensen een film te draaien! Onbekende films als 'Luger' en 'Caniche' bestempelen als 'konsumptief' is wel nieuw want geen enkele Belgische bioskoopuitbater heeft ze ooit geprogrammeerd!

3. "Bovendien was niemand echt over de films te spreken". De feiten: over smaak kan natuurlijk gediskussieerd worden maar dat een ruim publiek keer op keer tegen zijn zin naar een Sick Movie kwam kijken lijkt mij vrij absurd. Ondanks de schamele - maar effectieve - promotie kwam er meer volk dan op een gemiddelde DAF-vertoning. Het anti-konventionele en onrustige karakter van de Sick Movies zal sommige bekrompen, burgerlijke geesten allicht geïrriteerd hebben - maar dat was natuurlijk ook een beetje de bedoeling.

Ik hoop maar dat Veto in zijn verdere berichtgeving zijn gepretendeerde houding van 'kritische journalistiek' niet langer verwart met dergelijke staaltjes van desinformatie.

Pascal Lefèvre

nvdr: Als Veto het over "commerciële" promotie heeft, gaat dat niet om die 400 stroobriefjes, maar wel om wat erop stond: DAF suggereerde dat het om echt schunnige films ging. Dat verstaan wij ook onder "konsumptieve" houding: door die promotie werd de kijkblik verengd. Dat heeft niets te maken met het programmeren op zich. Het grote publiek dat de films trok, voor een groot deel mannen die bijna klaarkwamen van bij het eerste "zieke" beeld, was een gevolg van die promotie. En omdat ze uiteindelijk toch niet klaarkwamen, waren ze niet echt tevreden.

Alma 4 fr duurder

← vervolg van p.1

RvS weigert echter nog langer onderhoukosten van Alma over te nemen.

Voor de studenten betekent de 'oplossing' van Toon Martens een zoveelste hap uit het budget. Dat dit geen eenmalige gebeurtenis is, wordt geïllustreerd door de stijging van de gemiddelde maaltijdprijs. Over de periode 1964-'89 ligt die stijging ver boven de indexstijging. De prijs van de dagschootel lijkt de indexstijging ongeveer te volgen, maar in 1982 is van de dagschootel soep en dessert afgevalen, zonder prijsvermindering.

Lap

Volgens de recente HIVA-studie over studiekost maakt voeding ruim een vijfde deel (20,8%) uit van de totale studiekost. Professor Lammerting heeft in zijn onderzoek naar de aanwezigheid van de verschillende bevolkingsgroepen aan de KU Leuven aangetoond dat heel wat mensen uit de lagere sociale klassen niet eens meer hier geraken omwille van te hoge financiële drempels. Als een belangrijke kost als voeding steeds meer geld gaat opslorpen, worden universi-

taire studies steeds moeilijker voor minder begoede studenten. De democratisering van het onderwijs gaat er op die manier niet bepaald op vooruit.

Het spreekt dan ook vanzelf dat de studentenvetervoorwoorders op de Raad van Bestuur van Alma de voorgestelde prijsstijging niet zullen nemen. Binnen de ontwerpbegroting, die nu op tafel ligt, is er volgens de studenten nog wel ruimte voor verschuivingen. Maar eigenlijk zijn dit slechts lapmiddelen die structureel weinig oplossen. Het grote probleem is een tekort aan middelen om het doel van goede en goedkope maaltijden te bereiken. Deze middelen aan de RvS vragen, haalt niet echt veel uit. Ook daar is immers de financiële speelruimte zeer klein geworden.

Nicht

Men heeft duidelijk nood aan nieuwe inkomsten. Vanuit studentenzijde wordt er al jarenlang op aangedrongen meer middelen te vragen aan de hogere overheden: de KU Leuven in eerste instantie en ook de Vlaamse Regering. Voor de KU Leuven is de sektor Studentenvoorzieningen immers een heel mooi uithangbord om studenten naar Leuven te halen. Maar als die sociale sektor het moeilijk heeft, komt de universiteit zelden bereidwillig over de brug. Ook de Vlaamse Regering dient onder druk gezet te worden: het is immers wettelijk vastgelegd dat de sociale sectoren van de universiteiten door de Staat dienen te worden bekostigd.

Noch Alma noch RvS zijn echter entoesiast om hun problemen naar hogere niveaus door te sturen. De neiging om alles intern op te lossen stak en steekt immers vooral in Alma nog wel eens de kop op. Maar misschien wordt het nu wel voor iedereen binnen die organen duidelijk dat zonder hulp van buitenaf de sociale sector van de KU Leuven zeer moeilijke tijden tegemoet gaat.

Kris Hendrickx
Ronny Tielen

Erasmusparty

← vervolg van p.1

een relatie-systeem maximaal twee jaar in functie zijn. Leuven heeft de afgelopen twee jaar dergelijke executive-functie vervuld.

Het tweede Mosaic-kongres werd in april 1989 georganiseerd door de Studententun van Galway (Ierland). Daar werden de resultaten van het eerste entoesiasme op tafel gegooid. De aanwezigheid van veel nieuwe delegaties bracht spijtig genoeg met zich mee dat veel onderwerpen die reeds in Coimbra behandeld waren, opnieuw aan bod kwamen. Al bij al kan het kongres in Galway een gedeeltelijke mislukking genoemd worden, vermits het weinig concrete resultaten opleverde. Op dit kongres stelden Kringraad (Leuven) en la Fédération Wallone des Régionales (Louvain-la-Neuve) zich samen kandidaat om het derde Mosaic-kongres te organiseren.

Van 20 tot 23 november heeft bijgevoegd dit derde kongres plaats in België. De eerste twee dagen gaan door te Leuven, waar hoofdzakelijk de Erasmusproblematiek en het opstellen van de Mosaic-statuten en -doelstellingen op het programma staan. De derde dag gaat door in Louvain-la-Neuve, waar een brainstorming wordt gehouden over mogelijke culturele activiteiten die op Europees vlak op touw gezet kunnen worden. De laatste dag staat Brussel in de kijker met een uitgebreid bezoek, waar de nadruk zal gelegd worden op haar Europese dimensie.

Pragmatisch

Maar allereerst zullen de statuten en doelstellingen van Mosaic opgesteld worden. De juiste formulering van statuten van een Europese studentenorganisatie is echter geen gemakkelijke opgave. De situatie en werkingsprincipes van de verschillende studentenbewegingen blijken immers op belangrijke punten van elkaar af te wijken. De Leuvense situatie, waar de verschillende fakulteitskringen zich in een a-partij-politieke koepel verenigd hebben, is niet zomaar met andere Europese universiteiten te vergelijken. Zo zijn bijvoorbeeld in Groot-Brittannië vooral nationaal georganiseerde en erg politiek geïnteresseerde Student Unions actief. Andere universiteiten vaardigen dan weer studenten af die enkel geïnteresseerd zijn in een werking op internationaal vlak, maar die totaal niet representatief zijn

voor de studenten die ze geacht worden te vertegenwoordigen. Voor Kringraad is representativiteit een belangrijk struikelblok.

Ook de precieze invulling van de doelstellingen van Mosaic belooft niet zo eenvoudig te worden. Sommige organisaties willen zich beperken tot de Erasmusproblematiek, terwijl anderen Mosaic graag zouden zien als een organisatie die wedijvert voor het behoud van de Europese sterkte, met name zijn historische, sociale en culturele verscheidenheid. Geen 'United States of Europe', maar een erkenning van zijn mozaïsche eenheid.

Op de agenda staat opnieuw het probleem van de taal (waarin de lessen van het Erasmusprogramma moeten gegeven worden). Aan onze universiteit merken we immers dat de internationalisering gebruikt wordt als argument om anderstalige, voornamelijk Engelse, kolleges in te voeren. Het Nederlands, net zoals andere minder gesproken talen in Europa, blijkt niet zo'n grote aantrekkingskracht uit te oefenen op de buitenlandse studenten. Mag een dergelijk pragmatisch argument echter zomaar aanvaard worden en moet men dan maar toegeven aan de Engelse petwals? Moet men ook geen aandacht schenken aan het oorspronkelijke opzet van het Erasmusprogramma? Een daadwerkelijke integratie van de buitenlandse student aan de gastuniversiteit betekent toch ook het aanleren van de taal van dit land.

Doen!

Voorts zullen de vertegenwoordigers zich buigen over de mogelijke toekomstperspectieven van Mosaic. Blijft Mosaic zich bijvoorbeeld beperken tot de leden van de Coimbra-groep of stelt ze zich open voor andere leden? In het licht van de recente ontwikkelingen in Oost-Europa zal Mosaic zich ongetwijfeld ook moeten bezinnen over eventuele uitbreiding in die richting.

De deelnemers aan een Europees kongres zijn op de eerste plaats gelukkig nog studenten en geen vergaderfracks. Daarom heeft Kringraad ook aan de nodige verstrooiing gedacht. Zo vindt op dinsdag 21 november in zaal Thier haar Erasmus Party plaats, waar u alle belangrijke Europese studenten een hand kunt komen geven. Doen!

An Clarysse
Piet Schreurs

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
(016/22.44.38)

Jaargang 16
nr. 9
20 november '89

Ver. uitg. Walter Pauli,
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofdredaktie: Johan Reyniers
Redaktiesekretaris: Walter Pauli
Redaktie:
Erik Paredis, Jan Van der Linden
Doka:
Geert Borgers,
Hendrik Delagrange,
Marie-Christine Rondou
Tekeningen: NIX, Urbis
Lay-out en vormgeving:
Donnatienne Brasseur,
Monique Claes, Lut De Boel,
Luc Janssens, Marsel Lauwers,
Walter Pauli, Erik Paredis,
Johan Reyniers, Ronny Tielen,
Jan Van der Linden, Stef Wauters
Medewerkers:
Ann Clarysse, Sigrid Bousset,
Lut De Boel, Filip De Keuleleere,
Koen Hendrickx, Kris Hendrickx,
Luc Janssens, Patrick Jordens,
Benoit Lannoo, Marsel Lauwers,
Hilde Lenie, Christel Mees,
Wilfried Poelmans, Marij Preneel,
Piet Schreurs, Ronny Tielen,
Bart Van Herck, Els Van de Perre,
Stef Wauters
Eindredaktie:
Luc Janssens, Johan Reyniers

Zetwerk en Publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Rotatyp Brussel
Oplage 10.000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250,-; niet-studenten:
300,-; steun vanaf 600,-; over te
schrijven op rek. nr.
001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas
ten laatste vrijdag voor verschijnen
om 18.00 uur op het
redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

Standaard Boekhandel
verliefd op professionaliteit
(en nu ook op een CD)

STANDAARD BOEKHANDEL brak steeds een lans voor vernieuwing in het boekenvak. Ook nu willen wij U de toetreding tot het 'corps diplomatique' van de informatieverwerking niet onthouden. Recent lanceerde Van Dale een geraffineerde, nederlandsstalige databank op CD-ROM: 'Lexitron'.

LEXITRON is een combinatie van taalkundige en encyclopedische gegevens. Het woordenboek Hedendaags Nederlands (Van Dale) tesamen met een spellingsgids geeft inzage in spelling, betekenis, synoniemen, grammatica, etc. De encyclopedische informatie bestrijkt een veld van 6 disciplines (anatomie, geneeskunde, etc.)

STANDAARD BOEKHANDEL werd geselecteerd als professionele dealer van LEXITRON voor België en Luxemburg. Voor de regio Brabant krijgt U vrijblijvend juiste informatie in onze winkels te Leuven en Brussel.

STANDAARD BOEKHANDEL
• Naamsestraat 57, 3000 Leuven.
• Nieuwbrug 62 (zijstr. Nieuwstr.), 1000 Brussel.

van Dale
Van Dale Lexitron.

Standaard
Boekhandel

KU Leuven start met kampuskrant

Een flitsende Kiosk-imitatie

Het is alweer twee jaar geleden dat de geruchten de ronde deden, dat de KU Leuven aan een 'mediaplan' werkte. Men dacht daarbij aan het rationaliseren van de eigen, officiële tijdschriften. *Akademische Tijdingen* en *Alumni Leuven* zouden worden samenge-smolten tot één blad. De inhoud ervan zou niet verschillen van wat er al in de afzonderlijke bladen stond, de vakatures en verslagen van vergaderingen inkluis. Opvallender was echter het idee van een 'kampuskrant', die wat materie betreft sterk met Veto overeen moest komen. De fusie van 'Akademische Tijdingen' en het blad voor oud-studenten werd al doorgevoerd. Voor de rest gingen de plannen in het vriesvak. Een paar maanden geleden werden ze opnieuw tevoorschijn gehaald.

De kampuskrant van twee jaar geleden zou door studenten gemaakt moeten worden, net zoals Veto dus. Het grote verschil zou echter zijn, dat de kampuskrant door de academische overheid zelf gepatroneerd zou worden. Met andere woorden: in beide tijdschriften wordt dezelfde materie behandeld, maar anders belicht. De werkgroep die het mediaplan uitdokterde, schreef in haar verslag dat de kampuskrant meer vanuit "een positieve ingesteldheid" zou werken. Het doel: de status van de KU Leuven te verhogen, het uitdragen van een imago, dat getypeerd wordt met ronkende termen als 'elitair' en 'quality label'.

Spaak

Die plannen kwamen niet zomaar uit de lucht vallen. De academische overheid maakte zich in die tijd (en nu trouwens nog) behoorlijk druk over de manier waarop Veto schreef. Een paar maanden eerder was het blad voor de zoveelste keer op het matje geroepen. Veto zou te 'negatief' berichten en schade toebrengen aan het imago van de KU Leuven. Als het studentenblad een en ander niet snel zou gaan veranderen, dan zou er "iets gebeuren", zo werd toen gezegd.

Uiteindelijk kwam er van het mediaplan echter niets in huis. Was er geen geld? Werd de formule te licht bevonden? Vond men het niet opportuun om studenten voor de kar van de unief te spannen door hen een propagandablad te laten volpennen? Het is in elk geval zo dat de KU Leuven, hoe bezorgd zij ook om haar imago is, de eigen tijdschriften sinds jaar en dag stiefmoederlijk behandelt. De werkmiddelen zijn uiterst

klein, er is geen deftige staf om de zaak in handen te nemen. In de praktijk is een blad als 'Akademische Tijdingen' het werk van één man. Een weinig leefbare situatie.

Kiosk

Op het einde van vorig academiejaar doken plannen op om alsof met een kampuskrant uit te pakken. Ook dat was geen toeval. De kwaliteitskrant *De Standaard* was kort daarvoor immers van start gegaan met *Kiosk*, een wekelijkse kultuurbijlage die voornamelijk bestaat uit agenda's, foto's en erg korte artikeltjes die een en ander verduidelijken.

De 'mediadenkers' van de KU Leuven kregen een geniale inval: zij combineerden het plan van twee jaar geleden met de Kiosk-formule. Het resultaat daarvan moet vanaf januari een echte kampuskrant opleveren. Die zou tweewekelijks verschijnen op het formaat van Veto, en op dezelfde manier verspreid worden: gratis via verdeelbakken in universitaire gebouwen. Het Kiosk-principe blijft zowel uit vorm als uit inhoud van de krant. Er moeten veel foto's in en de informatie (over allerlei mogelijke activiteiten en festiviteiten aan de unief en in het Leuvense) moet in heldere kolommen gegoten.

De nieuwe plannen verschillen heel wat van die van twee jaar geleden. Zo zou het blad geen redactionele artikelen bevatten, maar enkel korte, flitsende stukjes. Bovendien wordt de krant niet door studenten gemaakt. De 'mediadenkers' van de unief waren aanvankelijk gebonden aan de stelling dat "de operatie niets mocht kosten". Van die absoluut stiefmoederlijke behandeling van de eigen tijdschriften is de KU Leuven nu

eindelijk een beetje afgestapt. Volgens de plannen wil men nu wel een beperkte redactionele staf oprichten. Dat is noodzakelijk, als men een blad wil maken dat levenslustiger moet ogen dan 'Akademische Tijdingen'.

Veto

'Akademische Tijdingen-Alumni Leuven' zelf zou omgevormd worden tot een soort *public relations*-folder. Deze nieuwe publicatie moet bijzonder fraai worden, met kleurenfoto's. Ze zou uitgebreidere reportages brengen rond bijvoorbeeld de universitaire ziekenhuizen of de universitaire ontwikkelings-samenwerking. Alle informatie die iemand die niet meer in Leuven is ook niet meer interesseert zou uit de publicatie geweerd worden. Geen vakatures, geen beleidsnieuws, geen agenda voor permanente vorming of kultuuragenda meer. Op die manier moet de nieuwe publicatie een ideale folder worden om de afgestudeerden van de universiteit waar ook zowat vier keer per jaar aan hun 'ouwe Alma Mater' te herinneren.

Alles bij elkaar genomen lijkt het er dan ook sterk op, dat de academische overheid haar plannen, om een blad te maken dat de 'positieve' tegenhanger van Veto moest worden, heeft laten varen. Wie dus op de hoogte wil blijven van wat er hier precies reilt en zeilt, zal Veto moeten blijven lezen.

Benoit Lannoo
Johan Reyniers

ASLK
we doen met u mee

OFFICIËLE SPONSOR
MOSAIC-CONGRES

20 jaar de Roze Drempeel Net als in de film

Het Homo- en Lesbiënecentrum *De Roze Drempeel* bestaat dit jaar twintig jaar. Twintig jaar homoseksuele aanwezigheid in Leuven, zo noemen ze het zelf. De Roze Drempeel is gegroeid uit een studentenwerkgroep Homofilie, opgericht in 1969 door mensen die banden hadden met de Universitaire Parochie. Sinds het einde van de jaren zeventig, toen de Roze Drempeel los ging werken van die werkgroep, kwam de klemtouwen meer te liggen op actie en minder exclusief op onthaal en gespreksgroepen. Op dit moment streeft men in de werking naar een evenwicht tussen die aspecten. De enige echte slogan lijkt *Naar buiten treden*. De toekomst van de Vlaamse homo- en lesbiënecentra, actiegroepen en werkgroepen staat duidelijk in dat teken. De Roze Drempeel treedt dan ook met een Filmfestival naar buiten om zijn twintigjarig bestaan te vieren. Een bestaan dat niet altijd rozegeur en maneschijn was.

De werking van de Roze Drempeel steunt op drie pijlers. Een eerste is de individuele opvang: onthaal en informatieverstrekking aan individuen. Ten tweede wil men groepsgericht werken, een sociale kring creëren, waarin homo's en lesbiënes zichzelf kunnen zijn. Een derde doelstelling is de maatschappijgerichte werking. De Roze Drempeel neemt traditioneel deel aan de Veertiendaagse rond seksualiteit en relatievorming van de KUL. Maar die maatschappijgerichte werking omvat ook het naar buiten treden met de problemen waarmee homo's en ook het centrum zelf gekonfronteerd worden. In het verleden heeft de Roze Drempeel mogelijkheden gehad met de KUL en met het stadsbestuur. Recent nog waren er heelwat problemen rond de toekenning van een lokaal voor de onthaalwerking en als kafee. Tenslotte, en na veel gepalaver, kwam de Roze Drempeel dan toch terecht in Jeugdhuis Schrabbel. De hele affaire toen maakte nog maar eens duidelijk hoe broodnodig een maatschappijgerichte werking is voor een homo- en lesbiënecentrum aan een universiteit die zijn katholieke imago hoog te houden heeft. En dat men op een stadsbestuur dat enerzijds de Roze Drempeel wel erkent, maar het centrum anderszinds probeert weg te moffelen, ook al niet te veel moet rekenen.

Pride

Coming Out betekent dan ook heelwat voor homo-organisaties in heel Vlaanderen. Op 5 mei 1990 wordt er op

dagavond om 20 en 22.00 u, en elke week een vrouwenfilm en een mannenfilm. De films van de eerste week, *Je, Tu, Il, Elle* van Chantal Akerman, en *Costa Diva* van Eric De Kuyper worden vertoond in samenwerking met het Stuc. Homoseksualiteit wordt hier niet zozeer behandeld als wel opgeroepen in de vormgeving. De films van de tweede week, *She must be seeing things* van Sheila McLaughlin en *Parting Glances* van Bill Sherwood zijn minder experimenteel en veel explicieter in de behandeling van het thema van de homoseksualiteit. Minder estetieserend en experimenteel dan de eerste twee, is eerder vergelijkbaar met de betere publieksfilm, zijn ze waarschijnlijk makkelijker toegankelijk.

Gelooft

Maar de viering van het twintigjarig bestaan beperkt zich niet tot deze filmveertiendaagse. In maart komt er nog een feest en maandelijks wordt er een video vertoond in het kafee, waar ook regelmatig sprekers uitgenodigd worden. Bovendien zijn er plannen om een werkgroep Homoseksualiteit en Gelooft op te richten, en een jongerenpraatgroep op te starten die later autonoom zou moeten gaan werken. Feesten en naar buiten treden gaan bij de Roze Drempeel immers hand in hand.

Stef Wauters

Filmfestival 20 jaar De Roze Drempeel - L.S.W.H. in Auditorium Vesalius 00.17, Van Evenstraat 2C te Leuven om 20 en 22.00 u op dinsdag 21: Je, Tu, Il, Elle; donderdag 23: Costa Diva; dinsdag 28: She must be seeing things; donderdag 30: Parting Glances. Inkom: 80/100.

NU OOK IN HET SPORTKOT KUNST

Heverlee - In de De Nayer-sporthall, in het Sportkot, vindt van 18 tot 26 november een vrij bijzondere tentoonstelling plaats, ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van het Instituut voor Lichamelijke Opleiding en het honderdjarig bestaan van de Koninklijke Belgische Atletiekbond. 'Atletiek in de kunst', een tentoonstelling van moderne kunstwerken met atletiek als inspiratiebron, werd gepland en voorbereid door wijlen professor Mon Vandendynde, de bekende atletiektrainer.

Edmond - 'Mon' - Vandendynde was docent aan het Instituut voor Lichamelijke Opleiding van 1978 tot 1988, maar hij maakte vooral furore in de jaren zestig en zeventig als internationaal befaamd atletiektrainer. Zijn - voor die tijd - revolutionaire trainingsmethodes lagen aan de basis van de successen van onder andere Gaston Roelants, Ivo Van Damme en Miel Puttemans. Professor Van Coppenolle herinnert zich zijn vroegere collega als een beminnelijk man die in brede kringen groot aanzien genoot, niet alleen omwille van zijn prestaties op sportief en wetenschappelijk vlak, maar ook om zijn zelfrelativisme, vriendelijkheid en brede interesse.

Zo was Vandendynde een groot kunstliehebber. Hij was lid van de Kunstadviesraadcommissie van de KUL en had al eerder tentoonstellingen georganiseerd. Enkele jaren geleden was er al 'Sport in de Kunst', in een poging zijn twee passies bijeen te brengen. Hij schreef toen in de catalogus: "Zowel atletiek als kunstenaar steunen in hun schepping op prestatiedrang, veelal met dezelfde motieven: geldingsdrang en de creatieve behoefte iemand anders te zijn." De huidige tentoonstelling 'Atletiek in de Kunst' werd na zijn overlijden afgewerkt als een postume hommage.

De tentoonstelling zelf bevat werk van 27 Belgische kunstenaars. Het geheel doet nogal heterogeen aan, in die zin dat zowel bekende namen als andere vergetenwoordig zijn, en de kwaliteit van de werken nogal verschild. Fred Bellefroid en Willy Peeters zijn de meest in het oog springende kunstenaars met knappe bronzen beelden, terwijl ook de bekende Cyr Frimout en Fri Cavens met mooie doeken aanwezig zijn. De meeste kunstwerken zijn speciaal gemaakt met het oog op deze tentoonstelling. Vandendynde kende trouwens de meeste kunstenaars persoonlijk, wat aan deze hommage-tentoonstelling nog een extra karakter geeft. 'Atletiek in de Kunst' is een tentoonstelling die je niet kan missen, maar het uitgangspunt van Vandendynde om sport en vooral atletiek eens vanuit een andere hoek te bekijken is op zichzelf toe te juichen. Deze idee is wel op de achtergrond geraakt ten voordele van een ander doel: een (terechte) hulde brengen aan een betreurd man. (PW)

Uitgeverij · Boekhandel
PEETERS
BONDGENOTENLAAN 153
LEUVEN

Magnifiek. Vorige week hebben we ze ontmaskerd, maar ons filmrolletje was op. Maar hier zijn ze dan, de komplotterende presessen die U en ons een menige loer gaan draaien. Van links naar rechts: Gert van Assche, Filip Dewallens, Raf Vermeire, Erik Van den Steen, Johan Van Engeland, Gert Van Mol, Hendrik Bogaert.

The Magnificent 7 komen naar Leuven Muziek om naar te kijken

De Nederlandse groep 'The Magnificent 7' werd drie jaar geleden opgericht en is na een eerste succesrijke toernee aan een tweede bezig. Hun programma *Ride Again* zou hun doorbraak moeten betekenen. Na hun Nederlandse rondreis doen ze ook Vlaanderen aan. Ze passeren daarbij vijf Vlaamse steden, waaronder Leuven. Wie de (bekende) muziekjes van erg uiteenlopende films graag uitgevoerd ziet, zal bij dit optreden zeker aan zijn trekken komen.

duiken plots een zevental mijnwerkers op in de zaal. De zeven muzikanten die na deze openingsakt de scène zullen vullen: Henny Vrienten, Fay Lovsky, Jakob Klaasse, Jan De Hont, Joost Belinfante, Jan Pijnenburg en Jan Kooper. Henny Vrienten was vroeger de spil van de popgroep Doe Maar. Joost Belinfante heeft bij dezelfde formatie stage gelopen. Van de zeven is vooral Vrienten bekend maar het is zeker niet zo dat hij tijdens het optreden alle aandacht naar zich toe trekt of torenhoog boven zijn collega's uitsteekt. Je zou eerder het tegendeel denken.

Teater

De groep neemt je mee langs grote en mindere successen uit de filmmuziek. Zowel Haihoo (Sneeuwuitje en de Zeven Dwerfen), Flipper, Edelweiss, Lily Marlene of tema's uit Spartacus of Psycho passeren de revue. Gebracht op een manier dat je soms gaat twijfelen of

ze nu echt spelen of een band laten lopen. Niet zozeer de muziek is origineel maar wel de ludieke en spontane manier waarop ze de hits brengen. Iedereen in de groep heeft zowat zijn rolletje: Henny Vrienten is de afstandelijke kommentator die de nummers samenbindt, Fay Lovsky steelt als enige vrouw in het gezelschap de show met enkele solo-nummers. De rest van het gezelschap zijn stuk voor stuk goede muzikanten die af en toe ook eens een grapje mogen uithalen. De meesten van hen bespelen verschillende instrumenten.

'The Magnificent 7' is bewust uit het popcircuut gestapt om zich in de wereld van de schouwburgen en kulturele centra te kunnen gooien. Een goede zet, want op die manier slagen ze erin om iets nieuws voor te schotelen. Ze brengen muziek op een min of meer teatrale manier. Ze konfronteren verschillende karakters binnen een decor. Het zevental maakt muziek maar daarnaast wordt het gebeuren op de scène een heuse show.

Wij zagen nog maar weinig muziekmenen op die manier gebruik maken van licht en decor.

Wild West

De groep slaagt erin om zeer frekwent origineel en grappig te zijn. Ondanks hun korrekte vertolking van de hits doorprikken ze dikwijls de ernst als ze James Bond of Space-melodiën brengen. Met de bijhorende tafereel en muzikale grapjes maken ze de ironie duidelijk. Hun humor is heel gerelieerd en nergens laten ze zich verleiden tot goedkope improvisaties. Alles is uiterst verzorgd en het is een lust om de muzikanten aan het werk te zien. Ze beleven er zelf ook veel plezier aan. Ze verkleeden zich razendsnel tussen de

nummers door, zonder hun plaats te verlaten, ze voeren je van de Wild-Westromantiek over een Chinees opera-fragment naar de landing in Normandië. Ze roepen vooral sfeer op met behulp van rook- en lichteffecten, maar ze gebruiken ook wel eens achtergrondprojecties zoals bij Edelweiss of The Longest Day.

Het optreden werd afgesloten met hetzelfde Haihoo dat gebruikt werd voor het aanzetten van de avond. 'The Magnificent 7' speelt de cirkel netjes rond.

Bart Van Herck

The Magnificent 7 komen naar Leuven om hun Vlaamse toernee te besluiten op donderdag 23 november om 20.00 u in de Minnepoort.

Op de scène staat een vrij compact arsenaal instrumenten, mikro's en versterkers in een speelvlak dat afgegrensd wordt door vier lompe ionische zuilen. Boven bengelt een belachelijk klein fronton. Na het doven van de zaallichten

Eldfe Europees Poëziefestival "Poëzie is geen puur subjektieve rimram"

Van 24 tot 30 november vindt in het Iers Instituut de elfde editie van het Europees Poëziefestival plaats. Dit jaar buigt men zich over het thema 'Poëzie en Wetenschap'. Op het eerste gezicht een wat vreemde, misschien onverwachte combinatie. De affiche kan echter al een eerste stap naar een beter begrip zijn: ze toont een konstruktie van de 16de eeuwse Italiaan Leonardo da Vinci, die kunstenaar en wetenschapper tegelijk was. Kortom: het prototype van de 'uomo universale'.

zich elk in hun gebied steeds verder verwijderd van de konventionele alledaagse beschrijving van de werkelijkheid. De verwijdering heeft zich vooral in de taal voltrokken".

Koplamp

Poëzie en wetenschap onderscheiden zich inderdaad elk door hun specifieke taal, hun eigen jargon, dat minder toegankelijk is voor niet-ingewijden. De werkelijkheid wordt vanop een afstand geobserveerd, als vanuit twee laboratoria. Het verschil tussen poëtische en wetenschappelijke taal nu wordt al te gemakkelijk herleid tot de oppositie subjektief, irrationeel tegenover objectief, rationeel. Wetenschappelijke taal wordt steeds geïdentificeerd met exacte, logische en precieze formuleringen, die verifieerbaar of falsifieerbaar zijn. Volgens de dichter *Rutger Kopland* moet een onderscheid gemaakt worden tussen een 'konservierende' wetenschap, die de werkelijkheid indelt volgens geijkte schema's, en een 'eksplorerende' wetenschap, die oude veronderstellingen gaat weerleggen en ondergraven en nieuwe feiten naar voren schuift. Deze laatste vorm van wetenschap ligt dan ook dicht bij de poëtische benadering van de wereld. Verwondering wordt immers zowel door een wetenschappelijke tekst als door een gedicht opgeroepen.

Poëtische taal wordt al te vaak beschouwd als onverenigbaar met objectiviteit en wetenschappelijkheid. 'Dichten' is echter ook een rationeel

proces, en niet louter inspiratie of intuïtie. Enige objectiviteit moet er zijn om het gedicht mededeelbaar te maken, om méér te communiceren dan een louter partikuliere visie. Kopland zei het vorig jaar als volgt, in een interview met Veto: "In onze uitwerking van wetenschappelijke uitspraken zijn er natuurlijk heel veel spelregels die je moet volgen, en die respecteer ik ook dagelijks. Zoiets doe je niet in de poëzie. Daar laat je het bij de spekulatie. Maar als dat puur subjektieve rimram was, dan zou toch niemand daar iets in zien. Bij sommige mensen trekt poëzie de ogen open. Dat is toch al een begin van intersubjektieve mededeelbaarheid en dat heeft niks met puur subjektivisme of iets dergelijks te maken."

Machine

Poëzie en wetenschap staan dicht bij elkaar dan men op het eerste gezicht zou vermoeden. Ze 'bezinnen' zich over elkaar: in literatuur- en taalwetenschap wordt het fenomeen 'poëzie' behandeld, in de poëzie komt de problematiek van het onderzoek en de onderzoeker aan bod.

Het opzet van het festival is dan ook mensen bijeen te brengen die zowel poëzie als wetenschap beoefenen: wetenschapbedrijvende dichters, dichtende wetenschappers. Een breed gamma wetenschappen zal daarbij vertegenwoordigd worden: wiskundigen, fysici, scheikundigen, biologen, geneesheren, wijsgeren, psychologen, sociologen, taalkundigen en literatuurwetenschappers. Vertrouwde namen zijn in dat verband Rutger Kopland, Erik Van Ruysbeek, Annie Reniers. Leo Vroman kwam over van New York. Minder bekend voor ons zijn Holub, Aridjis, Forbes, Compère, Sjöstrand.

Gedurende het festival worden verschillende kolloquia en lezingen georganiseerd onder de thema's 'De twee culturen', 'Het huis van de taal', 'De onbekende machine' en 'Poëzie als vorm van de abstracte idee'. Hier wordt

BEKNOPT BESCHOUWING OVER DE RELATIVITEITSTHEORIE

ALBERT EINSTEIN IN GESPREK -
(KNOWLEDGE IS DISCOVERING
WHAT TO SAY) - IN GESPREK DUS
MET PAUL VALÉRY,
WERD GEVRAAGD:

MENEER EINSTEIN, HOE DOET U DAT NU
MET UW GEDACHTEN? NOTEERT U DIE
ZODRA ZE IN U OPKOMEN? OF PAS
'S AVONDS? OF 'S OCHTENDS?

ALBERT EINSTEIN ANTWOORDEDE:
MENEER VALÉRY, IN ONS MÉTIER
ZIJN GEDACHTEN ZO ZELDZAAM
DAT ALS ZICH AL EENTJE AANDIENT
JE DIE BESLIST NIET VERGEET
OOK NIET NA EEN JAAR.

miroslav holub
vertaling jana beranova

gepeild naar mogelijke antwoorden op een resem vragen. Wat is het verschil tussen poëtische en wetenschappelijke strategieën? Kunnen die strategieën herof verenigd? Wat is de invloed van de huidige wetenschappelijke denkbeelden op de poëzie? Welke rol speelt de dichter in deze van wetenschap doordrongen wereld?

Dada

Aansluitend bij de poëzieprogramma's is er nog een skala aan evenementen. Zo ondermeer een optreden van de Schotse groep 'Dreaming North'. Tijdens een literair programma van Skandinavische en Roemeense dichters vertolken zij 'a concert of tales'. Verder brengt Chris Lomme 'Godes Kwelling' van Alain Bosquet, is er een literaire Stadswandeling, de uitreiking van de Poëzieprijs van de Leuvense Schrijversakademie, een Goethe-recital door Musica Antiqua met

muziek van Beethoven en Schubert. De Poëzie- en Muziekavond, georganiseerd door Ekonomika, pakt uit met onder andere Kamagurka (alias Kamil Kafka) en Boudewijn De Groot.

Gedurende het Festival loopt ook de tentoonstelling 'Poësie spatiale' van Pierre Garnier. De 'poësie spatiale' is een kunststroming die verwant is met het dadaïsme en het futurisme. Ze dook in het begin van de jaren zestig op en is gericht op het afstaven van de ruimte door de mens. Garnier ligt zowat aan de oorsprong van deze beweging: woorden worden gereduceerd, geatomiseerd, de ruimte funktioneert structurend. De taal is materie die tot leven wordt gewekt, geen manier van denken of van communiceren.

Els Van de Perre

Informatie is verkrijgbaar in de Europese Poëziebibliotheek, Blijde Inkomststraat 9B.

Eind mei maakte Paul Jambers, Panorama's mooiste, een reportage over de presesverkiezingen in Leuven. Hij coverde vooral het barmam-spektakel van Ekonomika, waar ploeg Humphrey de prestigiestag met Ploeg Stijn won. De 'Werd Vervolg'd' of het tweestachtige 'Een Jaar Garantie' gingen echter met de overwinning lopen. Die kwam toe aan de 'armste' ploeg: Vrij van Zegel van Vermeire. Merkwaardig genoeg sprak dit laatste feit niet het meest tot de verbeelding. Leuven had wel de mond vol over het grote geld van Wordt Vervolg'd, Humphrey en Stijn. Alle studenten weten sindsdien wat met de nitdrukking *Ekonomika-toestanden* bedoeld wordt. Ook naar de buitenwereld kregen de Leuvense kringen hetzelfde imago: dat van kapitaalcrachtige KMO's. Ambitieuze yuppies zouden hier een generale repetitie houden, om later hun managers-kapaciteiten nog lukratiever te verzilveren.

Dit beeld klopt echter niet met de werkelijkheid. Die is veel prozaïscher. Presses helpen nog steeds met kuisen na TD's, of zien zich genoodzaakt om urenlang rondjes te lopen op de 24 Uren, of houden hun presidium in de hand tijdens een discussie over het voedsel (*wel brie, geen camembert?*) van de kaas- en wijnavond. Bovendien bestaat er geen beeld van 'de kringen'. Leuven kent negentwintig verschillende kringen, en je vind er geen twee die hetzelfde zijn. Dit was ook het uitgangspunt van deze reportage naar 'het geld van de kringen': we vergeten de gangbare clichés, maar doen een empirisch onderzoek naar de concrete Leuvense toestand.

Zijn de kringen rijk? Wordt er met geld gesjoemeld? Besteden de banken jaarlijks honderdduizenden aan 'de elite van morgen'? Hoeveel brengt een Manhattan-TD op? Een twintigtal presessen, sekretarissen en beheerders vertellen over het geld van hun eigen kring. Veto luisterde en noteerde.

Zij die rekenen

De bankiers van Leuven

Over het financiële aspect van de kringen worden soms de wildste verhalen verteld: de kringen hebben kafees, runnen kursdienst, organiseren massafuiven en parties, reizen naar de Sovjetunie en Japan. Zij zijn 'rijk', heet het. Dit beeld klopt slechts gedeeltelijk. De kringen van vandaag zijn - op een enkele uitzondering na - inderdaad gezonde verenigingen, met een reserve die vaak enkele honderdduizenden of meer bedraagt. Of zij daarom 'rijk' zijn, is een andere vraag. Een overzicht.

Vroeger ging het niet goed met de Leuvense kringen. Klio had een boekhouding in een schoendoos. De fakbars van Psychologie, Apollon, Pedagogie en Politika waren bijna bankroet. Ekonomika slaagde erin op een paar maanden honderdduizenden verlies te maken. Wina stapelde de schulden aan een schrikwekkend tempo op. Nu is dat veranderd: de presidia weten dat zij hun zaak financieel moeten redden. De meeste kringen doen dat zeer plichtsbewust. Bij Wina bijvoorbeeld maken ze jaarlijks een heuse begroting. Na de janboel van vroeger mag dat wel.

De meeste kringen maken echter geen begroting, maar baseren zich gewoon op het vorige jaar. Voor kringen als Ekonomika en het VTK is dat toch wel riskant: naar eigen zeggen werken zij met 'een omzet van tussen de twaalf en de vijftien miljoen frank. Hoeveel 'winst' er jaarlijks gemaakt wordt, is niet helemaal duidelijk: hun bedragen liggen tussen 500.000 frank en een miljoen. Het VTK heeft trouwens nog een klein appeltje voor de dorst: een 'zwarte kas' op een CERA-bankrekening. Bij VTK zeggen ze dat die weinig gebruikt wordt, en enkel dient om aan wensen van Leuvense middenstanders te voldoen. De uitbaters van dancing 'Manhattan' zouden bijvoorbeeld erg graag gedeeltelijk in het zwart betaald worden.

Zowel VTK als Ekonomika zijn echter naar Medika als meest kapitaalcrachtige kring. Medika-preses Gert Van Assche nuanceert dit echter: "Iedereen denkt dat wij bijzonder rijk zijn, omdat wij op dit moment twee eigen huizen bezitten. Ik weet ook wel dat vastgoed een soort van financiële reserve is, maar er zijn ook enorme kosten mee gemoeid. Wij hebben hier in Doc's Bar konstant twee *maiores domus* rondlopen om alles in orde te maken. Dit huis is trouwens nog op afbetaling. Als dat in orde is, verkopen we het oude huis op de Tervuurststraat."

De grootte van een kring staat echter niet garant voor gezonde financiën. Het VRG moet op dit moment het onmogelijke doen om de 'gaten' van vorig jaar te vullen, wat natuurlijk een hypothec legt op de werking. Om het ook over kleinere kringen te hebben: Romania en Historia zijn ongeveer even groot. Romania heeft echter slechts gemiddeld zo'n 30.000 frank in kas, terwijl het

'rijke' Historia een reserve van 100.000 frank bezit. Het Wina-presidium bekijkt alles echter zeer filosofisch: "Ach, we hebben een reserve van zo'n 300.000 frank. We mogen dus de volgende dertig jaar rustig 10.000 frank verlies maken."

Stetoskoop

Waar halen de kringen echter hun inkomsten? Bijna alle kringen (behalve de heel kleine) verkopen lidkaarten. De prijzen hiervan verschillen nogal. Zo vraagt de Pedagogische Kring 100 frank voor een lidkaart. Historia, Germania en Medika willen 150 frank zien. Een lidkaart van Katechitika, Wina en Psychologie kost 200 frank. Klio is net iets hebzuchtiger en vraagt 220 frank. VRG, Ekonomika en LBK gaan tot 250 frank. Ze worden alleen overtroffen door Apollon, dat maar liefst 350 frank vraagt. Die prijs is dan al vijfzig frank lager dan vorig jaar.

de Pedagogische Kring - geeft geen leden-kortingen, en ziet de lidkaart als een louter steunbetuiging. Al de andere kringen koppelen er meer of nog meer voordelen aan vast: "De leden halen de prijs er zeker uit", was een veel gehoorde omerking. Alle kringen bieden een korting op de meeste activiteiten (TD's, tentoonstellingen) en - op het VTK na - op de kursdienst.

Twee kringen (Historia en Ekonomika) bieden hun leden nog ander voordeel: alleen zij mogen stemmen. Het cijnskiesrecht leeft blijkbaar nog. Volgens hen is dit absoluut noodzakelijk om aan de kring een *samenhorigheidsgevoel* te geven. Anders zou men de kring alleen beschouwen als een voordeelclub. Goed gevonden, maar waarom zouden niet-leden de volgende ploeg niet mogen kiezen?

De inkomsten van kursdiensten verschillen ook van kring tot kring. Bij Germania gaat men voor de boekenverkoop principieel naar Acco, en weigert men ekstra winst door te rekenen naar de kring. Ook bij Romania worden de winsten van de boekenverkoop zo laag mogelijk gehouden. De prijzen van de kursdiensten verschillen trouwens ook een goed stuk. Een mini-kring als Katechitika slaagt erin haar kursussen aan 0,80 frank per blad te verkopen, en is hiermee het goedkoopste. Psychologie en Wina vragen 0,90, de meeste anderen 1 frank per blad. Medika verkoopt, naast kursussen en - in de gewone hand verdrinkend - dure - medische boeken, ook nog medisch materiaal: stetoskopen en zo.

Albatros

Soms zijn de winsten dan ook niet te versmaden. VTK verdient aan zijn kursdienst ongeveer een klein half miljoen per jaar, met een omzet van drie à vier miljoen. Ekonomika kon geen winstcijfers geven, maar sprak wel van een omzet van ongeveer drie miljoen frank. De winst zal dus vermoedelijk enkele honderdduizenden bedragen. Zowel VRG als Medika halen 100.000 frank winst uit de kursverkoop. Bij

(Foto Marie-Christine Rondou)

LBK pakt men het anders aan: daar verdient men zo'n 200.000 frank aan de kursdienst. Die winst wordt echter niet besteed, in het kringblad Floreat doet het meer bescheiden, en realiseert een kurs-winst van ongeveer 60.000 frank. Klio maakt helemaal geen winst: daar heeft men zelfs geen kursdienst.

Iedere kring houdt ook fuiven, maar niet iedere kring verdient daar goed geld mee. De meeste kringen geven bij het begin van het jaar een 'grote' fuif. De bedoeling hiervan is niet alleen om de integratie van de nieuwe studenten te bevorderen, maar vooral om de werking te kunnen financieren. Apollon haalt met haar StellaTD gemakkelijk 400.000 frank en zit daarmee in dezelfde categorie van de grote kringen. Andere, kleinere kringen als Psychologie en Germania halen tussen de twintig- en de veertigduizend. Ook galabals kunnen een niet onbelangrijke bron van inkomsten zijn, al moet gezegd dat kringen als

gen dat ze via publiciteit bij hun activiteiten een ruim publiek kunnen bereiken. Beheerder Jos Gorssen van LBK stelt zelfs onomwonden: "Kringen financieel niet meer rond te krijgen."

Sommige kringen doen niet aan sponsoring (Wina, Dali) of proberen het zoveel mogelijk te vermijden (Katechitika). In het algemeen wordt sponsoring slechts selectief toegepast voor bepaalde activiteiten. Voor zover ons bekend sluit alleen Ekonomika jaarkontrakten. Het voordeel daarbij is dat je dan bij het begin van het jaar over een aanzienlijk bedrag kunt beschikken, maar je zit wel voor een jaar vast aan het kontrakt.

Ook 'industriedagen' kunnen een belangrijke bron van inkomsten zijn. Bedrijven hebben veel geld over om kontakten te leggen met veelbelovende economen en ingenieurs. Het VTK vraagt meer dan honderdduizend frank aan de veertien bedrijven die de eerste

de affiches. Cultuur vormt ook een niet te onderschatten uitgavenpost. Kringen betalen voor uitstapjes naar tentoonstellingen in Brussel (Europa) meestal het prijzen gevraagd. Gezien de toestand latend zijn ook de zogenaamd 'studenten-koze' activiteiten: peter- en meteravonden, doop en kantussen. De Psychologische Kring schiet zo'n zesduizend frank in bij zijn kantussen.

Een categorie apart zijn de reizen die door kringen georganiseerd worden. VTK heeft haar Japan-reis. Die is gereserveerd voor vijfdejaarsstudenten, en daar wordt door de hele kring flink in geïnvesteerd: de "grote" (het eksakte cijfer wilde men niet zeggen) winst van de industriedagen dient hiervoor. Tot slot zijn er de 'goede werken' die door sommige kringen gesteund worden. Zo subsidieert het VRG de Wetswinkel, Medika steunt Artsen Zonder Grenzen. Andere kringen steunen activiteiten die niet vanuit hun professionele sfeer komen, als 11.11.11 en Student Aid.

Het beheer van het hele zaakje wordt meestal aan de beheerder, de sekretaris, de kassier of de financieel verantwoordelijke overgelaten. *Vertrouwen* is bij alle kringen het basisbegrip. De meeste personen die geïnterviewd werden, geven trouwens zonder verpinken toe dat, indien ze dat willen, ze gemakkelijk met enkele tienduizenden franken aan de haal kunnen gaan. Bij sommige kringen is er wel een effectieve controle. Bij het VRG zijn alle boeken voor alle leden open, en publiceert men in het kringblad Balans de rekeningen (ook in Floreat staat een financieel verslag van LBK). Alleen spijtig dat de gepubliceerde VRG-rekeningen op geen tienduizenden na kloppen.

De beheerder van het VTK stelt dat hij de financiën van de verschillende jaarpresidia niet tot in het detail controleert: "Je moet de mensen ook zelfstandig met geld leren omgaan. Men moet verantwoordelijkheid leren nemen." Bij Klio is het een goede gewoonte dat het financieel verslag *ad valvas* gepubliceerd wordt. Overigens viel het ons op dat de meeste kringen zonder schroom over hun financiën vertellen, en in vele gevallen zelfs hun volledige boekhouding erbij sleepen. Zo iets doet men niet als er iets te verbergen valt.

Modern gebed

Almachtige Mammon, maak me rijk!
Maak me gauw zo rijk als een sjeik
in zijn rijk! Sleur door het slijk
wie me hindert, Mammon, geen gezeik!

D.H. Lawrence

Wina het presteren om eraan te verliezen. Maar ook een TD kan verlieslatend blijken. Kleine kringen als Klio kunnen bijvoorbeeld onmogelijk een winstgevende TD organiseren in de Lido: de prijzen zijn daar veel te hoog. Zelfs in een zaal als de Albatros moet Klio al goed uitkijken om met niet te grote verliezen gekonfronteerd te worden.

Spons

Om het risico tegen die verliezen te verminderen, zijn de meeste kringen op één of andere manier van sponsoring overgestapt. Over één ding zijn zowel Ekonomika (3.800 studenten) als de Logopedische Kring (24) het eens: het bedrijfsleven is niet meer zo toetschiekelijk om over de brug te komen. Maar natuurlijk kunnen grote kringen de bedrijven er gemakkelijker van overtu-

dag (de 'A-dag') hun stand komen opslaan. De tweede dag kunnen vijfen-dertig bedrijven zich aanbieden - "voor een sterk verminderde prijs". Ook Wina, LBK en Ekonomika houden industriedagen, maar de winsten zijn eerder aan de bescheiden kant. Ekonomika-preses Hendrik Bogaert begrijpt het VTK niet zo goed: "Die van het VTK zijn gek. Zij verdienen kapitalen met hun industriedagen, maar soepelen alles op door het aan hun Japan-reis te besteden". Medika organiseert sinds vorig jaar een Medische Beurs, die "niet zo heel veel" geld opbrengt. En daar zal dit jaar geen verandering in komen: de beurs moet informatiever worden.

Wetswinkel

De voornaamste uitgavenpost van de meeste kringen zijn hun sekretariaat en

Kringen en hun fakbars

Een bodemloos vat?

Ooit hebben we nog ons wekelijks fortuin besteed aan 'de fak'. Toen schonk men nog Vieux-Temps aan 20 (twintig!) frank. Als je de tapper maar een beetje kende, was het ook geen kunst om een schotelletje nootjes te versieren. Of beter: een schotel. In de fakbar vraten de stamgasten zich gewoon een indigestie aan nootjes. De winsten van de fakbar waren dus nogal aan de magere kant. Men keek natuurlijk wel uit om geen verlies te maken, maar echt rijk hoefde duidelijk niet. Die gratis nootjes waren trouwens slechts één van de vele charmes van de fakbar.

Niet elke kring heeft een eigen fakbar. Kringen van minder dan honderd studenten (de Logopedische Kring, DAI of Kanonika) kunnen moeilijk het aantal goedwinkers leveren om zo'n onderneming rendabel te houden. Katedchika, een iets grotere kring, heeft wel een eigen fakbar: 't Schisma. Maar de omzet is natuurlijk klein. Nu kan Katedchika niet echt grote verliezen maken: alle drank komt uit flesjes - een tapkraan heeft men niet - en de frigo waarin deze bewaard worden dient als zijje voor de tapper. Kortom, een echte brune kroeg. Gezellig is het zeker, winstgevend minder. Koördinator Dimitri: "We hebben wel de aparte boekhouding voor 't Schisma, maar toch is haar kas niet echt zelfstandig. Als er winst is, komt die naar de kring. Vorig jaar gebeurde het omgekeerde: toen heeft de kring een paar duizend frank bijgelegd."

L&W wordt bevolkt door een hele horde kleine kringen: Germania, Romania, Alfa, Mecenas, Historia, Klio en Eeos. Vroeger zaten die afzonderlijk, zoals Klio in 'De Bierkar' op de Naamsestraat, maar nu hokken ze allemaal samen in de oude fakbar van Germania. Dat is een aantrekkelijke oplossing: Blijde Inkomststraat 11 is nu namelijk de gemeenschappelijke L&W-bar geworden. Die wordt bestuurd door een Raad van Beheer met afgevaardigden van elke kring. De opbrengst van 'de fak' gaat niet naar de kringen, maar wordt geïnvesteerd in de fakbar zelf. Bovendien moeten er ieder jaar twee beheerders gevonden worden voor de dagelijkse

leiding. Dit jaar wacht men daar nog op. Hopelijk duurt dat niet meer te lang, want het ritme van één gestolen stereo-installatie per jaar is toch hoog genoeg.

Er zijn ook kringen die geen echte fakbar bezitten, maar met een kafee een kontrakt sluiten. Ze huren dan een zaaltje voor één of meer avonden per week. Zo hebben de pedagogen en de Winezen het aangepakt. De Pedagogische Kring huurt drie avonden per week jeugdhuis 'de Schrabbel'. Dat is een gezellige en goedgekoop oplossing: men kan haast geen verlies maken. Hans, de fakbarverantwoordelijke, is hierin formeel: "Indien er maar duizend frank van de kringwerking in de fakbar zou kruipen, dan stop ik ermee. Zoiets vind ik onverantwoord: een fakbar moet zelfbedruipend kunnen zijn."

Wina houdt het bij een wekelijks Wina-avond in het Rekreatiecentrum van de Arenbergwoonwijk (Cité). Wina wil ook geen grote winst maken. Wanneer men een paar duizend frank gespaard heeft, wordt die winst stevast terug geïnvesteerd in een gratis vat. Men zou wel meer winst kunnen maken, maar "je weet hoe dat gaat: voor drie maar 'je morgens wordt er flink winst gemaakt, daarna vermindert dat weer. Wat geeft het trouwens, iedereen amuseert zich opperbest." Wat we graag geloven.

Praatkafe

Mega-kring Ekonomika doet het weer anders, en heeft eigenlijk twee stamkafes: Ekonomika-bar en de Merkuur. De bar - een grote en vrij gezellige kelder-ruimte in het fakulteitgebouw zelf - is eigenlijk een 'kafeteria'. De afspraak met de fakulteit is dat er geen alcoholische dranken in de fakbar. De Merkuur is een gewoon kafee, waar veel economiestudenten komen. De interesse hangt wel af van de uitbaters. Vorig jaar kwam het zelfs even tot een breuk tussen Ekonomika en de toenmalige uitbater, maar nu is de relatie weer goed.

Een merkwaardig verhaal is dat van het VTK-kringkafé. VTK zat vroeger in de Aexitis, een kafee op de Naamsestraat. Het eerste jaar liep de overeenkomst tussen het VTK en de Aexitis bijzonder goed, maar daarna raakte de sfeer verziekt. De uitbaters hadden zich van de Aexitis immers voorgesteld als een gezellig praatkafe. Door het VTK in huis te halen kwam daar natuurlijk niets van terecht. Een kringkafé betekent wel veel vol, maar ook optredens, lawaai, zate toestanden, *ambiance*.

Zij begonnen de VTK-werking min of meer te boycotten, vielen het cliënteel lastig of waren op zijn minst onvriendelijk. Buiten de echte freaks was er geen enkele ingenieur die nog in Aexitis kwam. Waarop de paradokale situatie voortkwam van het failliet van het kringkafé van één van de grootste kringen. VTK heeft er nog even aan gedacht om kafee 'Harlekijn' over te

nemen. Dat is niet doorgeslagen, en nu is het VTK gewoon 'bevoorrecht publiek' in de Harlekijn. Men heeft zo niet de last van de organisatie en het financiële risico, maar wel alle voordelen. Het VTK is met deze situatie erg tevreden.

Koffiepelptje

Fakbars in 'eigen beheer' - dikwijls met een eigen juridische structuur - komen we ook nog tegen bij de Psychologische Kring (Shrink), VRG (Huis der Rechten), Medika (Doc's Bar), Politika (Politika), Farma (Stamper), Regaschool (Diana). Soms is die relatie echt precair, zoals bij het VRG en het Huis der Rechten (zie kader). Soms draagt het kafee echt de kringwerking. Bij Medika is het kafee een integraal onderdeel van de kring. Haast alles gebeurt in dit huis: de meeste activiteiten, de kursusdienst, de sekretariaatswerking. Bij Politika is het kafee een afzonderlijke vzw. Het kafee streeft naar meer samenwerking met de kring, hoewel de rekeningen natuurlijk strikt gescheiden blijven. Er is een sekretariaat, en er gaaf heel wat activiteiten door, zoals "Pran op koffie".

Politika is flink van imago veranderd. Vroeger was het berucht voor zijn 'uitspattingen': de wc's werden regelmatig afgebroken, net zoals de deuren, de vensters, de trapleuning. Een boekhouding ontbrak: als alle rekeningen in de

teksten geschreven door

Luc Janssens
Walter Pauli
Tine Van Heesvelde

studentenvoorzeningen... draagde die kring uit het huis te zetten, en Politika beloofde te veranderen: momenteel wordt de boekhouding nauwgezet verricht.

Ongeveer hetzelfde verhaal treffen we aan bij de Shrink. Daar stond men ook voor een dreigend failliet (de oude fakbar 'Neuroosje' liet een put na van een klein half miljoen), maar heeft men in samenwerking met de kring de zaak terug aangezuiverd. Momenteel begint de Shrink zelfs een beetje *chique* te worden, zonder de oude sfeer helemaal te verliezen: het interieur werd verzorgd door een heuse architect, de prijzen zijn duurder geworden. Volgens de beheerders is dat onvermijdelijk: "De huidige student wil geen bruuie kroeg meer. Hij vraagt een nette zaak met goede service: een koeke, suiker, melk en een lepeltje bij zijn koffie." De cijfers geven hem voorlopig gelijk: de Shrink is financieel gezond.

De kring met het meest uitgebouwd kafee-imperium is ongetwijfeld de Landbouwkring. In het Landbouwinstituut hebben zij een bar in eigen beheer, en sinds enkele jaren runnen zij in Heverlee-centrum nog een kafee. De naam is 'typisch' L&W: *Gnorgl*. Om het risico te

verminderen heeft men boven het kafee een aantal kamers verhuurd. Bovendien kent de Gnorgl een goed beheer. Men is ook streng tegenover de eigen tappers: pinnen gratis wegschenken wordt niet geduld.

Vechtpartij

Ongetwijfeld maakt de ligging een fakbar gedeeltelijk succesvol. Het VRG mag zich in dat opzicht gelukkig prijzen met het Huis der Rechten (HDR), dat zich op een goede honderd meter van de Valk bevindt. Ook andere fakbars, als die van Medika, L&W, Ekonomika, Psychologie en L&W liggen in de buurt van de fakulteiten. Maar andere fakbars (zoals die van Politika) liggen net echt op de weg naar de les. De kringen hebben het nu eenmaal niet voor het kiezen. Op Medika na moeten ze hun gebouwen huren: van de unief of een prive-eigenaar.

Een slecht financieel beheer van de fakbar van de unief, waarvan de unief zelf 'Sportzak', de fakbar van Apollon, is een extreem maar duidelijk voorbeeld (zie elders op deze pagina's). Ook andere kringen zijn vroeger in de fout gegaan. In het begin van de jaren zeventig was zelfs Ekonomika bijna failliet. Men heeft de zaak enkel kunnen rodden dankzij een lening van de Ekonomika-senioren. Over de Shrink en de Politika hebben we het al gehad, maar voor de meest waanzinnige toestand heeft enkele jaren geleden de Pedagogische Kring gezorgd met hun 'Peekaa'. De Peekaa kende zo goed als geen beheer. Het binnengekomen geld verdween op de meest duistere manier, er werd enkele keren stevig gevochten - de dekaan heeft zelfs ooit de 'beheerders' ter verantwoording bij zich geroepen - en het logische gevolg was dat de hele zaak onvermijdelijk op de fles ging.

Nogal wat geïntervieerden klaagden over vandalisme en het pikken van glazen. "Sommige studenten liken niet in te zien dat ze op die manier zichzelf bestelen", aldus Medika-press Gert Van Assche. Het rekord wordt evenwel 'gebroken' door het HDR. Daar verdwijnen jaarlijks zo'n vierduizend glazen: gebroken of gepikt, het maakt weinig uit.

Ook de stad kan de leefbaarheid van een fakbar bemoeilijken. Er is namelijk zo iets als burenhinder. Studenten maken vooral 's nachts lawaai, en dat zint Leuven niet erg. In een gesprek met Veto, twee jaar geleden, relativerde burgemeester Vansina het probleem: "Het enige nadeel is dat de inwoners van de stad gedurende acht maanden klagen over de luidruchtigheid van de studenten, wanneer deze door de positieve katalysator van het hier een gezellig sfeertje geschapen hebben. Dat revan-scheert zich echter de overige vier maanden van het jaar: wanneer de studenten dan rustig wensen te studeren, zetten de inwoners hun muziek net iets luider dan normaal". Dat laatste is overigens sterk eufemistisch. Het is opvallend hoeveel activiteiten (braderij in de Tienstraat, Leuven Kermis) de Leuvense middenstand organiseert tijdens de eksamsen.

Heel wat fakbars hebben momenteel echter aanmaningen ontvangen van de politie om het aantal decibels te verminderen. Het is een bepaald wat zelfs rustig aan te doen. Gert Van Assche: "Niemand komt blijkbaar op het idee om de geluidsoverlast in het weekend te controleren. Dan is het in Leuven ook niet zo stil, maar daar zijn niet de studenten voor verantwoordelijk: een politiek van twee mantel en twee gewichten."

Er bestaan verschillende manieren om de tappers te vergoeden. In sommige kringen worden ze betaald (Ekonomika, VRG, Psychologie), elders krijgen ze voordelen in natura: ze kunnen gratis beperkt (Katedchika, VTK) of onbeperkt (VRG) drinken.

In het prijzenbeleid van de fakbars lijkt de democratiseringgedachte volop aanwezig: twintig tot vijfentwintig frank voor een pint of een kola, iets meer voor koffie en tot zestig frank voor de 'betere bieren'. Dat laatste is echter al vrij duur. Buiten L&W, dat gratis kraantjeswater schenkt, hebben Ekonomika en Medika de laagste prijzen: frisdrank en vijftien frank. Wat de bovengrens betreft zijn de Boerokotters iedereen de baas: in hun kafeteria schenken ze Duvel aan 35 frank (!), en in De Gnorgl drink je Grimbergen Optimo voor 40 frank. Pas echter op: Optimo is een verraderlijk goeie. Zeker weten.

HET HUIS DER RECHTEN

De relatie tussen het Huis der Rechten (HDR) en het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG) is momenteel uiterst ambigu. Het VRG, de kring, wordt bestuurd door een verkozen presidium. Bij het HDR is dat anders: het HDR is een vzw. De beheerraad bestaat uit oud-beheerders, de VRG-preses (allen stemgerechtigd) en vier student-beheerders *zonder stemrecht*. Over de Algemene Vergadering - nochtans een wettelijke vereiste - wordt meestal niet gesproken. De aandoening van de student-beheerders gebeurt op voordracht van de uittreedende student-beheerders. Zolang ze zelf student zijn, kunnen ze zichzelf onberpakt voordragen. "Je weet hoe dat gaat", zegt Bert Dehullu, student-beheerder én vice-preses van het VRG, "men kent je gezicht, je komt hier veel en zo word je bij het HDR betrokken." Het veelgehoorde verwijt dat zij 'tooghangers' zouden zijn, wordt met

klem ontkend: zij staan immers garant voor een goeddraaiend kafee.

Het is alleszins merkwaardig dat de KUL een gebouw verhuurt aan één of andere vzw, en niet aan de kring zelf. Bovendien krijgt het HDR haar huis gratis, maar vragen zij op hun beurt jaarlijks wel 60.000 frank huur aan het VRG. Het HDR noemt dit een bijdrage in de kosten voor water, verwarming en elektriciteit, het VRG beschouwt dit als afzetterij: "Het HDR neemt geen enkele eigenaarsverplichting op zich. Wij moeten hier alles zelf bekostigen. Bovendien krijgen wij niets van de winst van het HDR, die toch volledig van de rechtstudiescentrum komt", aldus VRG-preses Raf Vermeire. Momenteel loopt er tussen het VRG, het HDR en de KUL een betwisting rond 285.000 frank.

Het dispuut heeft echter diepere gronden. Er wordt hardop geïnterd over fraude, van mensen die zichzelf vrijmaken. Een betrokkene: "Het HDR heeft een stevige omzet: de slechtste dag, zondagavond brengt ongeveer 17.000 frank op. Donderdag, de topdag, is goed voor 70.000 frank inkomsten. Als je 'een gemiddelde' neemt van

30.000 frank per dag, wat laag is, en je weet dat het HDR zo'n 150 dagen open is, dan kom je aan een omzet van haast vier miljoen frank. Neem nog dat de helft daarvan onkosten zijn, dan zou men een pure winst van twee miljoen moeten hebben. Wat merken we: het HDR heeft vorig jaar 350.000 frank winst gemaakt. Waar zit die overige 1.700.000 frank?"

HDR-beheerders Bert Dehullu en Ignace Vermeersch maken zich hierover behoorlijk boos: "Wie zoiets beweert, wet niet hoe een kafee gerund wordt." Zijzelf houden het op een omzet van 2.500.000 frank: dat staat voor 400 hektoliter. Dehullu en Vermeersch beweren zware onkosten te hebben aan het oude huis, en er zouden vorig jaar grote sommen geïnvesteerd zijn in de verbouwing van het kafee. Er zijn nog grote kosten aan verdwenen glazen (vierduizend stuks per jaar), gebroken vensters, kapotte lampen... Bovendien worden de tappers vergoed, en mogen tappers en beheerders gratis drinken: 350.000 frank is volgens hen een waarheidsgetrouw cijfer.

Toch lijken ze een kleine rekenfout te maken.

Als je 400 hektoliter gelijkstelt aan 120.000 glazen bier (slechts 3 glazen per liter!), dan bedraagt de omzet 3.000.000 frank. Dan is er alleen nog maar rekening gehouden met de gewone pils, of in het beste geval met de bieren van de tapkraan. Zijn niet gerekend: de kola, de Trappist, de nootjes en de chips. Het vooropgestelde getal van 2.500.000 frank omzet komt toch als 'vrij laag' over.

Er blijft natuurlijk de opmerking van de HDR-beheerders dat de onkosten zéér hoog zijn. Het juiste bedrag zullen zijzelf beter weten dan wie ook. We kunnen alle vergelijkingen met andere fakbars. Met de Shrink bijvoorbeeld, waar de prijzen ongeveer hetzelfde zijn als in het HDR. Shrink-beheerder Paul Nuyts: "De Shrink heeft een omzet van 1.500.000 fr, en haalt meer een winst van een 200.000 fr. Dat is veel te weinig." Het HDR heeft een omzet van *tenminste* 2.500.000 fr. Als dat omzetcijfer korrekt is, komt hun winstmarke van 350.000 fr overeen met de 200.000 frank van de Shrink. Als dat hoger ligt, zoals de tegenstanders beweren, dan is het HDR een stinkend zaakje.

De Sportzak stopt

Onkunde of misbruik van vertrouwen?

(Foto Hendrik Delagrange)

Apolloon, de kring van de studenten lichamelijke opleiding en motorische validatie en kinesiterapie, heeft steeds het imago gehad van een lollige kring. Nadat de sportievelingen hun dagelijkse training achter de rug hadden, was het kringkafé de beste plaats om de laatste energie uit het afgebeulde lijf te persen. Dat taferel is sinds kort verleden tijd. De Sportzak is niet meer wegens faillissement. Een goeddraaiend kafé dat failliet gaat, het lijkt wel een kontradiktie. Behalve als er wanbeheer of kwade wil in het spel is. Bij de Sportzak wijst alles hierop, aldus preses Gert van Mol.

Een zevental jaar geleden eindigt Apolloon, een goeddraaiende kring met een winstgevend fakbar, plots in de rode cijfers. Het saldo bedraagt min 400.000 frank. De volgende jaren blijft men in de negatieve cijfers zitten, maar er treden geen spektakulaire wijzigingen op. Drie

jaar geleden komt er verandering in de zaak, maar allerminst ten goede. Onder het 'beheer' van preses Selleslags wordt de toch niet onaanzienlijke schuldenlast op één jaar tijd verduubeld. Het volgende werkingsjaar (1988-89) beslist het nieuwe Apolloon-presidium dat het zo niet langer kan. Enige idealisten - 'dwazen' volgens anderen - vatten de immense taak aan om de put uit het verleden te vullen. Natuurlijk kunnen ze niet anders dan een nauwgezet onderzoek te verrichten naar de vraag hoe Apolloon in die uitzichtloze situatie is terechtgekomen. 'Wanbeheer' is het enige mogelijke antwoord.

Katastrofe

Apolloon heeft, althans bij naam, de juridische structuur van een vzw. Deze beheerde zowel het kafé als de kring. Alleen, er zijn waarschijnlijk nooit ledenlijsten neergelegd bij de griffie, men verzuimde publicatie in het staatsblad. Apolloon vzw is vermoedelijk nooit een echte vzw geweest. De nauwe band tussen kring en kafé zou op zich geen probleem zijn als de zaken een beetje onder controle worden gehouden. Me-

dika bewijst bijvoorbeeld dat dit zeer goed kan.

Bij Apolloon lagen de zaken echter lichtjes anders. Niemand was verantwoordelijk voor de finances, iedereen rommelde maar wat aan. De volgende situatie is kenschetsend voor de Apolloon-toestanden van enkele jaren geleden. Het kafé heeft op een avond 50.000 frank in kas. Een afgevaardigde van één of andere werkgroep komt daarvan 20.000 frank halen voor de organisatie van een activiteit. Die geeft op zijn beurt geld door aan iemand van het sekretariaat of van de werkgroep cultuur of... ja, wat was het ook weer? Als de rekeningen uiteindelijk moeten betaald worden, 'merkt' men dat er geld 'verdwenen' is. Niemand herinnert zich echter nog waarheen die sommen gingen, en om welke bedragen het precies ging.

Er zijn geen rekeningen of facturen voorhanden, laat staan dat er van een

boekhouding sprake zou zijn. Dat dit vrij snel katastrofale gevolgen heeft, hoeft geen betoog. De Apolloon-verantwoordelijken van toen waren ofwel naïef, ofwel onbekwaam, ofwel gek. Zo bleek het noodzakelijk om een lening aan te gaan van 300.000 frank. Die lening werd echter niet door vzw Apolloon gedragen. Drie personen stelden zich hoofdelijk verantwoordelijk, nota bene met automatische loonoverdracht van zodra zij zouden werken. De vzw zou dit vóór die tijd wel terugbetalen...

der jaren, maar in veel gevallen is het niet duidelijk of dat aan onkunde of aan moedwillig gevoel te wijten is. Over één naam ben ik formeel: ex-preses Maarten Selleslags heeft nogal wat afgeknoeid. Maar hij was niet de enige."

Pieter Vandamme, de nieuwe financieel verantwoordelijke, is hierover in het kringblad 'Apolloontje' vrij duidelijk: "Hoe is het in godsnaam mogelijk geweest dat geld van de vzw, bestemd voor het gebruik van alle leden van Apolloon, door enkelingen werd opgebruikt? Wat hebben presidiumleden voor ogen gehad toen zij, geweld, gemeenschappelijke gelden voor individueel gebruik of voor gebruik in kleine groep ontvreemdden? Ik durf hier zelfs het woord diefstal noteren. Deze gedachtenkronkel, namelijk inzet voor leden ten opzichte van diefstal van leden, is voor mij en voor vele anderen onbegrijpelijk en diep treurig." Wat er ook van zij, de vzw werd niet failliet verklaard en er wordt druk onderhandeld met Stella over een nieuwe fakbar.

Schulden

Vorig jaar (1988-89) slaagde het presidium erin de onbetaalde rekeningen uit het verleden bijeen te sprokkelen - een prestatie op zich - en de 'boekhouding' op punt te stellen. De put werd op één jaar tijd met 600.000 frank verminderd: Apolloon-nieuwe-stijl slaagde er in enkele bijzonder winstgevend activiteiten te organiseren. De schuldenlast bedroeg nog 'slechts' 200.000 frank. Die mensen hebben reusachtig werk verricht. Alle insiders hadden hen aangeraden vzw Apolloon failliet te laten verklaren, en een nieuwe vzw Apolloon uit de grond te stampen. Zij hebben het echter niet gedaan. Idealisme en nostalgie kunnen soms een krachtige motivatie zijn.

Begin dit jaar werd het nieuwe presidium echter verplicht de Apolloon-fakbar 'Sportzak' te sluiten. Die sluiting bracht een hele hoop nieuwe problemen met zich mee. De fakbar was altijd een bron van inkomsten geweest. Bovendien kon men de schulden aan Stella maandelijks terugbetalen en werden bij afname van grote hoeveelheden bier *ristorno's* uitgekeerd. Het verlies van de fakbar betekende dus niet alleen inkomensderving, maar ook het ontstaan van nieuwe schulden of althans bedragen die men vroeger nooit onder die rubriek had ondergebracht. Op die manier zat het presidium wéér met een schuld van 650.000 frank verveeld.

Men kon de hele zaak natuurlijk failliet verklaren, maar zo eenvoudig lag dat ook weer niet. Stella kon dan onmiddellijk afbetalen van de schulden eisen, met alle bijkomende problemen voor diegenen die zich destijds hoofdelijk verantwoordelijk stelden. Gert Van Mol, de huidige preses, wil hierover het volgende kwijt: "Er is zeker geknoeid, er is enorm veel geld verdwenen in de loop

Het presidium wil het dit jaar, ondanks de erkenning van de enorme financiële inspanning van haar onmiddellijke voorgangers, terug over een andere boeg gooien. Gert Van Mol: "Dit jaar gaan we er niet van uit dat we absoluut de put willen vullen. We doen alsof we op nul zijn begonnen en proberen winst te maken, maar het geld moet prioriteair naar de werking toevoelen en niet aan de schuldbetalingen."

EKONOMIKA

Smartlappen
Festival
Tony Servi
Claudia Caluwé
Luc Steeno
Rocco Granata

zaal STELLA

Inkom: 150 - 180 - 200

Di 21 nov.

deuren: 21 u. aanvang: 22 u.

Busdienst: domus · crasnus · merkuur

L'WAAFLDE LUSTRUM

Pedagogische Kring

- Di 21/11 om 20.00 u: Children of a lesser God. Om 22.30 u: Mask.
- Do 23/11 om 20.00 u: Au revoir les enfants. Om 22.30 u: My life as a dog. Steeds in Psychologisch Instituut, Tiensestraat 112, ink. 80.

Psychologische Kring

- Ma 20/11 om 21.00 u: Raad van Beheer van de vzw Psychologie, in het kringlokaal.
- Do 23/11 om 21.00 u: Herfsthappening in de Shrink, met Kriek en Gueuze aan 25 frank, ink. gratis (uiteraard).

Germania

- Germania organiseert voor alle Germanisten een referendum rond het plan Dilemans. Informatie in de algemene lessen en woensdag op de permanente. Je bijtellen kan je tot en met woensdag op de permanente komen halen en in de stembus droppen.

Historia

- Ma 20/11 om 21.00 u: eerste Riskmanche op de permanente.

- Di 21/11 om 20.00 u: Informatie- en discussieavond Hervormingsplannen (MSI).
- Wo 22/11: volley 1KA-An; 1KB-2K.
- Do 23/11 om 21.00 u: Danskursus in het Arenberginstituut.

Logopedische Kring

- Do 23/11 om 21.00 u: fuif in Studio, ink. 60.

Landbouwing

- Ma 27/11 om 20.00 u: Voordracht Biotechnologie - Landbouw & Milieu, door ir. J. Botterman & ir. G. Boeken (vanuit hun ervaring bij P.G.S.), in lok. M 06, Celestijnenlaan 200.

Eoos

- Ma 20/11 om 20.00 u: presidiumvergadering in de praatkamer t.o.v. de fakbar.
- Di 21/11 om 20.00 u: redaktievergadering Eoos-express, in de praatkamer t.o.v. de fakbar, iedereen welkom.
- Do 23/11 om 20.30 u: Voetbalmatch, aan het Sportkot.

Politika

- Di 21/11 om 20.00 u: Avondsymposium met prof. Guido Fauconnier, Piet Van den Abeele, Carlo Gepts (VTM), Hernamanov Acosta (Columbia Advertising), Luc Joossens (OIVO), in de Grote Aula.
- Wo 22/11 om 20.00 u: SOFA in Politika-sekretariaat.
- Do 23/11 om 22.00 u: Politika-fuif in Lido.

Het spaarvarkentje van Kringraad

Kringen tappen voor hun inkomsten uit verschillende vaajtes, het ene al groter dan het andere. Eén van de kleinere inkomsten wordt geleverd door Kringraad in de vorm van kringsubsidies. Die subsidies krijgen de kringen echter niet zomaar, daar moeten ze wel wat voor doen. Veto had het over deze problematiek met één van de *beleidsverantwoordelijken* van de 's Meiersstraat: Paul Vandeput, is dit akademiejaar algemeen sekretaris van Loko.

Het budget dat de kringen van Kringraad kunnen ontvangen is verdeeld in een sekretariaatschijf en een werkingschijf. De sekretariaatschijf is forfaitair: je krijgt ze in haar geheel of je krijgt ze niet. Ze wordt steeds in het begin van het academiejaar uitgekeerd. Het geld dient voor het betalen van de vaste sekretariaatskosten (plakband, stylo's, fotokopies, postzegels,...). Om er aanspraak op te kunnen maken moeten de kringen een 'eksistentiebewijs' leveren: zij moeten minstens één subsidieerbare activiteit (zie verder) georganiseerd hebben. De beschikbare 70.000 frank wordt verdeeld over alle kringen, en wel omgekeerd evenredig met het aantal studenten per kring. Kringraad gaat namelijk van de redenering uit dat grote kringen gemakkelijker hun sekretariaatskosten kunnen marginaliseren, terwijl bij de kleine kringen zo'n vaste kosten zwaar-der doorwegen.

maximumbedrag van 20.000 per kring en per schijf. Er zijn jaarlijks drie 'schijven', dus een kring kan maximum 60.000 frank subsidies ontvangen. Kringraad hanteert hiervoor twee belangrijke uitgangspunten. Ten eerste: men kan alleen een tegemoetkoming bekomen voor verlieslatende activiteiten. Ten tweede: Kringraad betaalt geen activiteiten waarvoor Sport-of Kultuurraad betalen. Specifieke subsidies van Kringraad zijn er voor kringbladen, affiches, pamfletten, vergaderzalen, sprekers en activiteiten die op vorming gericht zijn. Kringraad heeft hiermee de bedoeling om met hun financiële steun kringen te stimuleren om 'vormende' activiteiten te organiseren. Dit betekent dus dat af en toe bepaalde activiteiten afgewezen worden:

Vandeput: «Enkele jaren geleden diende Bios een aanvraag in voor hun zogenaamde Bios-enteties. Die gingen door in kafee De Ton. Wel, de Financiële Kommissie oordeelde dat de vormende waarde hiervan nogal betwistbaar was, en heeft dus geen subsidies toegekend. De toenmalige preses van Bios heeft daar wel een aantal vergaderingen over gezeurd – hij verloor natuurlijk een pak geld – maar de Algemene Vergadering heeft voet bij stuk gehouden. Bios mocht zijn enteties zelf betalen.»

Uit financieel oogpunt is de gramschap van Bios te verstaan. Voor kleinere kringen betekent deze subsidie dikwijls een reële steun. Hun budget is dikwijls zo laag, dat die tegemoetkoming een erg belangrijke plaats inneemt. Koen Dries, preses van Historia: «bij Historia zijn de activiteiten voor Kringraad. Als beleidsmedewerker. Neen, zonder die subsidies kunnen we

moelijk rondkomen». Voor de grote kringen zijn die toelagen meestal niet meer dan een *schnabbel*. Tot voor enkele jaren hadden zij bovendien nog een soort van 'erekode' om geen subsidies aan te vragen, en de volledige pot over te laten aan de 'kleintjes'.

Kapitaal

Aangezien alleen verlieslatende activiteiten gesubsidieerd worden door Kringraad, moeten die verliezen natuurlijk daadwerkelijk aangetoond kunnen worden. Alleen zo is een efficiënte controle mogelijk. Er moeten bijvoorbeeld voor kringbladen een bewijssempaar en een faktuur worden afgeleverd. Men trekt de reclame-inkomsten af, kijkt of de blaadjes al dan niet gratis verspreid worden en stelt dan de subsidie vast. Raamaffiches die gratis door banken en bedrijven geleverd worden, of affiches met een hele rij diskret vermeldde sponsors, worden vanzelfsprekend ook niet gesubsidieerd. Kringraad is wel goed, maar niet gek.

Die controle wordt uitgevoerd door een vast comité van enkele financieel verantwoordelijken van verschillende kringen. Dat klubje bankiers gaat nogal rigoreus te werk. «Ze kijken daar elkaar wel op de vingers. Immers, het geld dat één kring teveel krijgt, is door de beperkte pot natuurlijk niet voor de anderen», aldus Vandeput. Bovendien zijn die mensen dagelijks met het geld van hun eigen kring bezig, je moet ze niets proberen wijs te maken. Zij hebben zelfs het recht om de boekhouding van de kringen na te zien. In de praktijk wordt dat niet gedaan, maar als er *instigste vermoedens* zijn van financiële misstanden, dan kan Kringraad Buiten het criterium 'vormingsaktivi-

L. WOUTERS

p.v.b.a.

DÉ BOEKHANDEL VOOR DE STUDENT

Naamsestraat 48
3000 Leuven

☎ 016/23 34 81

teit' kan Kringraad geen inhoudelijke beperking opleggen om voor subsidies in aanmerking te komen. «Natuurlijk», lacht Vandeput flijntjes, «indien bijvoorbeeld iemand een spreker van het Vlaams Blok zou uitnodigen, dan kan ik me wel voorstellen dat er op de Algemene Vergadering van Kringraad mensen problemen rond zouden maken.»

Soms wordt aan Kringraad ook gevraagd om een lening te geven aan een principe doen we dat niet. Het verleden leert ons immers dat die in de praktijk

toch niet rekupereerbaar zijn. Kringen veranderen dikwijls jaarlijks van samenstelling. Het nieuwe presidium voelt zich meestal niet gebonden door de afspraak van de oude ploeg, en onze lening wordt een toelage. We hebben dat onlangs nog meegemaakt met de Psychologische Kring. De laatste aanvragen voor leningen om aan kringen hebben we dan ook allemaal geweigerd. We geven ook geen leningen om een kring op te starten. Ik vermoed dat het geen probleem is om hiervoor een minimum aan kapitaal bijen te krijgen.»

Over kringen en principes

Niet steeds de mammon dienen

(Foto Marie-Christine Rondou)

Iedere kring heeft zo wel zijn principes, de ene al meer uitgesproken dan de andere. Meestal zijn de fundamentele opties impliciet af te lezen uit de werking. Pedagogie bijvoorbeeld is een relatieve kleine kring met een beperkt werkingsbudget. Ondanks het enorme financiële risico brachten zij vorig jaar een toneelstuk samen met *Stap*, een vereniging voor gehandicapten. De opbrengst ging integraal naar een goed doel. Andere kringen weer hebben een jaarlijks omzet die tot in de miljoenen loopt, en laten zich weinig of niet in met principes.

een klein overschot om het volgende werkjaar te kunnen starten. Dat nodige startgeld verschilt naargelang de grootte van de kring, maar kan ook van andere omstandigheden afhankelijk zijn. Medika bijvoorbeeld heeft een patrimonium te onderhouden en dat brengt naast voordelen ook enorme lasten met zich mee. Over het algemeen kan toch gesteld worden dat kringen geen geldwolven zijn.

De manier waarop kringen van sponsoring gebruik maken, vertelt veel over hun ideeën rond kringfinanciën. Het verschil dat tussen de kringen te noteren valt is er een van al dan niet principieel discussiëren over de aard van de sponsoring. Globaal kunnen we een viertal categorieën onderscheiden.

Om te beginnen zijn er de kringen die zich niet met sponsoring inlaten omdat ze er niet toe genoopt zijn. Dit zijn meestal kleine kringen, zoals Dali, die

zo'n beperkt publiek hebben dat ze, als ze het al zouden willen, grote moeilijkheden zouden ondervinden om sponsors te mobiliseren.

Een tweede categorie zijn de kringen die principieel geen sponsors aantrekken. Een voorbeeld hiervan is Katecheka, waar men vragen stelt bij het etische van sponsoring. Als ze door omstandigheden alsnog hun principe zouden moeten laten varen, zijn zij het erover eens dat diepgaande discussies over wie, en waarom zouden moeten resulteren in selectieve sponsoring.

Enkele kringen hebben die gedachtegang al gevolgd: ze maken wel gebruik van sponsors, maar ze selecteren. De Landbouwkring bijvoorbeeld zoekt geen sponsors als kring, zo worden zij niet met hun sponsors vereenzelvigd. Bij elke afzonderlijke manifestatie bekijken de werkgroepen door wie ze zich laten steunen en in hoeverre dat verant-

woord is. Ook bij Politika worden de geldschieters per activiteit kritisch op hun politieke achtergrond bevraagd. Quick sponsort dus géén Politika-debat over ontwikkelingslanden.

Spijtig genoeg maakt men van dit uitgangspunt geen algemene kringlijn. Quick is dus wel sponsor van andere Politika-activiteiten. Sigurd Vandermeersch, kringkoördinator: «Wij nemen onafhankelijkheid als uitgangspunt. Als we bijvoorbeeld op een bepaald moment een activiteit niet zouden mogen organiseren omdat we een rekening hebben bij de Generale, zouden wij ons hierover grondig moeten bezinnen. Tot nog toe heeft het probleem zich nog niet gesteld. Misschien zouden we inderdaad het profiel beter moeten afbakenen. Sommige dingen zijn echter gewoon nog niet te berde gebracht. In andere zaken hebben wij echter wel standpunt ingenomen. Zo hebben wij geen overeenkomst met de Standaard Boekhandel, waarbij de kring boeken zou aankopen in ruil voor sponsoring. Want op die manier komt de krusdienst van Acco, waar wij principieel achter staan, in het gedrang. Daar doen wij dus niet aan mee.»

Bij Psychologie zijn ze pas sinds vorig jaar met selectieve sponsoring begonnen. Guy Lorent, kringkoördinator: «Tot nu toe gebruiken we alleen de zogenaamd 'zachte' sponsoring (affiches, kringblad...) maar de vraag naar het uitwerken van een protocol wordt meer en meer gesteld. Er moet dan zeker een grensbepaling komen zodat wij niet ontaarden in Ekonomika-toestanden, waar sponsoring belangrijker wordt dan de activiteit.»

Daarmee zijn we bij de laatste en wellicht grootste groep aangekomen: zij die nemen wat er te krijgen valt. Een algemene krachtlijn in deze categorie is 'dat ze zich geen politiek aantrekken'.

Dit wil daarom niet zeggen dat hun enige bedoeling is hun kas met gigantische bedragen te spijzen, zij denken vooral in het belang van hun studenten. Bij Klio bijvoorbeeld wendt men zich enkel tot sponsoring om financieel rond te komen. Preses Geert Claes: «Ik vind dat je als kring niet zomaar een politieke lijn kunt bepalen. Onze voorgangers hebben bijvoorbeeld twee jaar geleden gehoor gegeven aan de oproep van Kringraad om naar een *clean* bank over te stappen. Zij openden een rekening bij de ASLK, maar nu zijn wij daarop teruggekomen: de ASLK sponsort ons niet genoeg.» Die vraag van Kringraad heeft trouwens over het algemeen weinig gevolg gehad. De meerderheid van de kringen laten zich bij het openen van een bankrekening verleiden door de meest-biedende.

Ook de kringlidkaarten treden in het principiële debat. Over de voordelen hiervan bestaat ook discussie: bijvoorbeeld over de band tussen kringlidkaart en verminderingen op cursussen. Op die manier verbindt men er de studenten namelijk toe een lidkaart te kopen voor iets (cursussen) die zij absoluut nodig hebben. Zoets gaat in tegen alle principes van democratisering en bovendien verliest men hierdoor de band van louter sympathie die de leden aan hun kring zou moeten binden. Bij VTK ging het initiatief in zo'n beslissing uit van de profen: zij dreigden uit principiële overwegingen hun cursussen elders te zullen ontvangen.

Nog elders werden door ons uitspattingen van sporadische principaaliteit genoteerd. Hier en daar wordt gehoor gegeven aan vragen uit de non-profitsector. VRG subsidieert de Wetswinkel, Medika Artsen Zonder Grenzen. Bij Klio wordt gerestoureerd rond Student Aid en 11.11.11, bij Politika steunde men het Foster Parents Plan en in de Landbouwkring heeft men werkgroepen als 'verantwoordend landbouw' en 'landbouw in derde wereld perspectief'. En natuurlijk is er het eerder vermeldde Stap-initiatief van de Pedagogische Kring.

STAN in 't Stuc

Ontwapenend eerlijk

Stel je voor: vier laatstejaarsstudenten toneel aan het conservatorium van Antwerpen maken twee eindwerken die even later al opgenomen zijn in het gangbare Vlaamse teatercircuit. De stukken die te brengen zijn geen klein bier: een bewerking van Gombrowicz' Yvonne van Boergondië en een bewerking van het bekendere Oom Wanja van Tsjechov. Het publiek reageert aangenaam verrast tot zeer entoesiast. We hebben het over Yolente de Keersmaecker, Waas Gramser, Damiaan de Schrijver en Frank Verduyssen, die onder de eigenaardige naam STAN de theaterwereld verbazen.

De mooie en bekoorlijke Elena, de jonge vrouw van de professor, wekt de hartstocht op van oom Wanja en diens vriend, de dokter. Zo maakt ze drie mensen ongelukkig, want Sonja, de dochter van haar man, koestert al zes jaar in stilte haar liefde voor de dokter. Eigenlijk zijn oom Wanja en zijn nicht Sonja, die een hard en werkzaam leven leiden op het land, het slachtoffer van de verderfelijke invloed van de nietsdoeners en parasieten rond hen. Zo wil de oude professor het landgoed, waar beiden jaren op hebben gewoond, over hun hoofd heen verkopen. In een bijna fatale confrontatie tussen de twee mannen besluiten de dokter en de professor en zijn vrouw te vertrekken. "Finita la commedia". Wanja en Sonja willen opnieuw werken, zo snel mogelijk werken.

Voor de regie van het eerste stuk, *Achter de canapé/Yvonne op*, deed STAN een beroep op Matthias de Koning van Maatschappij Discordia. Het is gebaseerd op *Yvonne van de Pool Gombrowicz*, maar tegelijk worden ook tekstfragmenten van andere 'groten' uit de literatuur- en zelfs filmgeschiedenis ingevoegd. Het verhaal draait rond Yvonne, die door een prins ten huwelijk wordt gevraagd. Daar hebben de koning en de koningin nogal wat moeite mee: volgens hen voldoet Yvonne niet aan de normen van schoonheid en wellevendheid. Alles wordt in het werk gesteld om haar uit het paleis te verdrijven. Tot er maar één oplossing overblijft.

Zuiver

STAN's bewerking van *Oom Wanja*, begeleid door Josse de Pauw, maakt stil en werkt ontwapenend. De tekst wordt meestal egaal gebracht, dramatische effecten of elke vorm van hoogdravendheid worden vermeden. Bovendien is de voorstelling niet strikt gebonden aan tijd en ruimte, het Rusland van rond de eeuwwisseling. De wanhoop, de verveling, de eenzaamheid, wij kennen het ook. De zuivere nederigheid waarmee deze belangrijke Rus wordt benaderd maakt de voorstelling groot en eerlijk. Die eerlijkheid, die ook geldt voor *Achter de Canapé/Yvonne op*, zijn we niet gewend, zeker waar het om interpretaties van geschreven teksten gaat. In het traditionele akteursteater staat de speler met zijn interpretatie tussen tekst en toeschouwer. In het moderne tekststeater, zoals dat door ondermeer Discordia en STAN beoefend wordt, moet het publiek zelf de tekst 'maken'. De tekst wordt een 'werk in uitvoering', elke voorstelling is weer de eerste en leidt tot nieuwe interpretaties.

Peter Vandembemt
Sigrid Bousset

STAN speelt *Jan - Scènes uit het leven op het land* op 21 en 22/11 en *Achter de canapé/Yvonne op* op 23 en 24/11, telkens om 20.30 u in het Stuc.

Ratelen

De toon wordt van bij de aanvang van de voorstelling gezet: Yolente de Keersmaecker komt het publiek onbeschaamd vertellen van welk soort mannen ze houdt en welke ze verafschuwt. De speelse vrijblijvendheid waarmee ze dit doet wordt volgehouden doorheen het hele stuk. De tekst wordt bij momenten nonchalant opgezegd of zelfs afgerateld. Hij wordt met andere woorden niet geïnterpreteerd door de spelers zelf. Door die snelheid wordt het geheel ritmisch en muzikaal. Het lijkt alsof de acteurs zingend praten. Soms gaat het iets té snel voor de toeschouwer die alles wil meepikken. Krachtige spanningmomenten worden wel eens te vluchtig afgebroken.

Het blijft echter niet bij het afstandelijke, ironische zeggen van de tekst. Bij momenten primeert de betrokkenheid van de acteurs op de inhoud van het meegedeelde. De boeiende tegenstelling tussen vrijblijvende afstandelijkheid en echte inleving heeft soms een erg grappig effect. "Een niet van humor verstoken tragedie", zo wordt het stuk tijdens de voorstelling bestempeld.

Niets

Minder ironisch en humoristisch is STAN's bewerking van Tsjechov, namelijk *Jan - Scènes uit het leven op het land*. "Ik verlang naar niets. Ik heb niets nodig. Ik hou van niemand." Dat zijn één van de eerste woorden van een dokter, Michael, die naar het platteland is gehaald om de oude professor Alexander van zijn jicht te genezen. De onaantastbare prof, een "zogenaamde intellectueel" die "over kunst schrijft zonder er ook maar iets van te begrijpen", domineert met zijn jichtklachten alle huisgenoten. Zij kunnen met hun bijna ondraaglijke machteloosheid alleen maar bij elkaar terecht. Interne intriges en verlangens maken hun verstandhouding echter zo kompleks dat ze er niet in slagen elkaar de rust en de warmte te bezorgen die ze broodnodig hebben. Er vallen lange, snijdende stiltes, of er wordt over triviale zaken gepraat, of er is ruzie. Schrijnende ruzie die onontkoombaar eindigt in eidelooze, eenzaam verdriet. Elk personage ontdekt vroeg of laat dat het leven alleen wordt geleefd, vervelend is en saai.

Yvonne de Pauw, het bekende gezicht van de voorstelling 'Achter de canapé/Yvonne op'.

WETENSCHAPPELIJKE BOEKHANDEL TIENSESTRAAT 134-136 - 3000 LEUVEN

ZOVEEL STUDIERICHTINGEN ZOVEEL TITELS

acc

Wetenschappelijke Boekhandel Tiensestraat 134-136 - 3000 Leuven

Ça va door de Needcompany

Van een meisje dat engeltje van zijn

De Needcompany, het voormalige Epigonensteater, is een gezelschap dat terecht kan spreken van een absolute blitzkarrière. Hun eerste productie, *Need to Know*, vond zowel in binnen- als in buitenland zeer veel werkklank. Ook hun nieuwste creatie, *Ça va*, geniet een ruime internationale belangstelling. Afgelopen donderdag werd er op uitnodiging van het Stuc even halt gehouden in Leuven.

De drijvende kracht achter de Needcompany is artistiek leider Jan Lauwers. In 1979-80 was hij mede-oprichter van het acteurscollectief 'Epigonensteater z.l.v.' (zonder leiding van). Hij werkte mee aan beruchte producties als 'De demonstratie' en 'Incident'. 'Incident' was in tegenstelling tot de andere stukken een geesteskind van Lauwers, die zich gaandeweg meer als regisseur profileerde. Het ontstaan van een nieuwe groep met een andere, meer gericht aanpak kon niet uitblijven.

ook van het teater (de kunst) in vraag stellen en uitgebreid onderzoeken.

Een meisje zet zich neer, bekijkt het publiek, en eet een appel. Na een tijdje betreden de acteurs het podium. De Amerikaanse actrice Megan Murphy probeert de inhoud van het stuk samen te vatten. Al gauw blijken woorden geen geschikt medium meer, en er ontwikkelt zich een heftig-swingende dansscène. In een volgende sekwentie leest een oude man (Mil Seghers) rustig een fragment uit een boek van Canetti, terwijl het meisje touwtje springt over de draad van zijn mikrofoon.

Stroom

In 1987 ging op het Kaaitheater het eerste Needcompany-product in première: *Need to Know* overdonderde de onbevengene toeschouwer met een stroom van sterk fysiek geladen beelden die nog lang na de voorstelling beklifden. 'Need to Know' was tevens een multi-mediaal project, waarin tekst, beweging, video en muziek als gelijkwaardige partners werden ingezet.

Wat de vorm betreft, kent 'Ça va' een gelijkaardige structuur: scènes volgen elkaar in een snel tempo op, meestal zonder onmiddellijk aanwijsbaar verband. Rechtlijnige verhaallijnen of psychologische oorzaak-gevolg relaties zijn bij de Needcompany niet meer aan de orde. Het publiek wordt gekonfronteerd met associatief montage-tonel waarin het zelf zijn weg moet zoeken.

Lawrence

Het uitgangspunt voor 'Ça va' was een krantenbericht waarin sprake was van een meisje dat zelfmoord pleegde omdat het niet akkoord was met 'de wereld' en veel liever een engel wilde zijn. Lauwers heeft dit basisgegeven uitgewerkt tot een trilogie over dood en schoonheid, waarbij het jonge meisje (een kind) steeds de voornaamste focus blijft. Een sleuteltekst is de zelfmoordscène van Radames en Aida uit de opera van Verdi. De voorstelling opent daarmee met een slotscène. De toon is dan ook al van bij de aanvang gezet: dit stuk zal de onmogelijkheid van het leven (dood, onsterfelijkheid) en in tweede instantie

'Ça va' vindt zijn uitdruckskracht in de interessante syntese van allerlei verschillende elementen en stijlen. De grillige afwisselingen in ritme en taal (er wordt Engels, Frans en Nederlands gesproken), en de onvoorspelbare opvolging van diverse citaten en teksten (Pinter, Shephard, Lawrence) maken deze creatie tot een ongrijpbare, bij momenten zeer ironische performance waarbij het ene het andere sterk bekomentarieert.

Meisje

'Ça va' werkt dank zij het rijke materiaal op meerdere niveaus en vertelt, zonder ooit expliciet boodschappig te zijn, veel over de versplintering van het hedendaagse bestaan. In die zin spreekt uit de voorstelling ook een sterke maatschappelijke betrokkenheid, een kritiek die vooral door het kind geformuleerd wordt. Lauwers' ideeën en vragen staan op zich natuurlijk nog niet borg voor geslaagd teater, maar hij wekt zich te omgeven met een schare van zeer bezielde en veelzijdige vertolkers: vooral de reeds vermelde Megan Murphy, Mil Seghers en het jonge meisje spelen met een buitengewoon fascinerende présence. Zij slagen erin om zwakkere passages toch boeiend te houden, en om het geheel door hun persoonlijke uitstraling een ekstra-dimensie mee te geven. Met deze voorstelling heeft het Stuc zijn nieuwe seizoen overtuigend geopend met een voltreffer van formaat.

Patrick Jordens

Guido Eekhaut over wetenschap in literatuur

“De recente SF bestaat vooral uit pulp”

Met Umberto Eco lijkt het wel of in de recente literatuur een nieuw soort schrijver is ontstaan, dat van de erudiete professor, die zich door een roman te schrijven buiten zijn vakgebied begeeft. Geen gewone roman, maar één die een thema heeft dat de wetenschapper in kwestie nauw aan het hart ligt. De grote oplagen en het enorme prestige dat Eco en anderen daarmee halen, heeft hen de jaloezie van de 'gewone' schrijvers op de hals gehaald. Ze worden daarom beschouwd als amateurs die geen behoorlijke roman kunnen schrijven en dat proberen te kamoufleren met het uistellen van hun kulturele bagage. Verwant aan deze discussie is het fenomeen van populair-wetenschappelijke literatuur. Ernstige wetenschapslui schrijven vulgariserende boeken over chaos, evolutie, determinisme. Hun werken worden bestsellers, de auteurs zelf mediafiguren.

Veto sprak over deze en andere fenomenen met Guido Eekhaut, een Leuvense schrijver van science fiction-achtige romans. Verder publiceert hij regelmatig bijdragen over science fiction (SF) in tijdschriften als het katholieke 'Kultuurleven', en werkt hij voor de BRT aan hoorspelen.

Veto: Het komt niet vaak voor dat

sche ontwikkelingen, terwijl de inferieure SF alleen maar heil verwacht van de toekomst.

Eekhaut: «Nee, ik denk dat je het onderscheid tussen goede en slechte SF in de eerste plaats moet baseren op de literaire kwaliteit. Er bestaan goede SF-boeken, die eigenlijk western-verhalen in een nieuw jasje zijn. Ik ga dat

van populariserende wetenschappelijke werken belangrijke media-figures worden, terwijl de echte wetenschappers geïsoleerd blijven staan.

Eekhaut: «Je hebt inderdaad belangrijke goeroe's van wie de autoriteit ernstig in vraag kan worden gesteld. Neem als voorbeeld Alvin Toffler, die met zijn 'Future Shock' verregaande voorspellingen deed over de toekomst van de wereld. Van al die voorspellingen is niets terecht gekomen. Dat is dus een voorbeeld van een bedenkelijk soort wetenschap. Maar anderzijds heb je onder die media-figures mensen als Stephen Hawking, wiens bekendheid zeker verantwoord is. Ik denk dat je het zo kan stellen: roem heeft op zich niets te maken met oppervlakkig zijn, maar je moet iets hebben dat de mensen aanspreekt. Bij Hawking is dat ook zo, zij het om niet-wetenschappelijke redenen.»

«Je mag overigens niet zo denigerend doen over populair-wetenschappelijke boeken. De tijd van de renaissance-mens, die op alle terreinen van de wetenschap thuis was, is voorbij. De

hedendaagse mens is een kennisloos wezen geworden, dat hoogstens op één terrein zijn man kan staan. Het is dus niet meer mogelijk de wetenschap te overzien. Tegen dat gevoel van chaos kun je je alleen weren door een brede algemene vorming op peil te houden.»

Veto: Een recent fenomeen in de literatuur is dat wetenschappers - maar zij niet alleen - hun eruditie etaleren in romans. Op zich is daar niets verkeerd aan, maar het brengt wel met zich mee dat de lezer de illusie krijgt een grote hoeveelheid kennis op te doen. Wat is de zin daarvan?

Eekhaut: «Je bedoelt natuurlijk Umberto Eco. Ja, die kleedt zijn verhaal inderdaad aan met heel wat weetjes. Maar tegelijk weet hij door een ingenueuze intrige de lezers intellectueel te prikkelen. Ik vind het trouwens niet zo'n bezwaar dat ik iets van een boek kan

opsteken. Een boek mag best een inspanning vragen.»

Daar kan alleen maar mee ingestemd worden. Maar er zijn twee soorten 'moeilijke boeken': erudiete en intelligente. Met erudiete literatuur wordt dan bedoeld dat de auteur zijn lezers overbluft met zijn kulturele en wetenschappelijke bagage, terwijl de 'intelligente' literatuur het denkvermogen van de lezer op de proef stelt. De thematiek van het werk doet hier dus niets ter zake. Zo kan Eco naast een erudiet gerust als een intelligent schrijver beschouwd worden. Professionele schrijvers, met in de literatuur gangbare onderwerpen, kunnen dan weer tot de groep van de erudiete literatoren gerekend worden. Voor Frankrijk kan in dat verband Philippe Sollers genoemd worden.

Eekhaut: «Er is inderdaad minder aandacht voor genres als de *nouveau roman*, experimentele literatuur. Maar ik denk dat daar te redenen ook literair liggen. Men keert nu terug naar het verhaal, en dat vind ik geen slechte zaak. Maar om op dat ekstravagante terug te komen: dat is juist de reden waarom mensen boeken lezen. Wij willen in de literatuur niet gekonfronteerd worden met gewone, dagelijkse mensen en situaties. We zoeken intederend een vlucht uit de grauwe realiteit. Er zijn dan wel schrijvers als John Fante, die schitterend kunnen schrijven over eenvoudige dingen. Maar dat zijn witte raven, vrees ik.»

Koen Hendrickx
Luc Janssens

(Foto Koen Hendrickx)

Van Dale Lexitron op CD-ROM

Klinkt als Moneytron

Vroeger was schrijven een zenuwlopende en tijdrovende bezigheid. Er was niet alleen de pijn van het schrijven zijn, het getormenteerde van-zich-af-schrijven. Nee, veel erger nog was het uitkijken van je kladjes. Bloed, zweet en hete tranen wanneer je na elke tikfout alweer helemaal opnieuw kon beginnen, of een beetje kon zitten aanklooiën met tipp-ex. Met de komst van de personal computer is dat allemaal veranderd. Je hoeft geen lijntje meer te snuiven voor je je aan het schrijven kan wagen. Je flipt wel terwijl je d'er eentje typt, wist, kopieert of verplaatst doorheen je tekst. Iedereen die een beetje schrijft, waande zich de koning te rijk. Onbegrijpelijk als je bedenkt dat je toch nog altijd met die onhandige Dikke Van Dale en de 24-delige Oosthoek van de Engelse taal op CD presenteert, en de CD-versie van de *Grand Robert*, in boekvorm goed voor negen delen en in totaal 22.000 pagina's. Nu is er dus ook Van Dale Lexitron, het door Kluwer ontwikkelde elektronische woordenboek van de Nederlandse taal.

Kluwer gaat ervan uit dat steeds meer mensen inderdaad hun teksten schrijven met behulp van een PC. En dat voor het schrijven van een tekst in behoorlijk Nederlands, een goed woordenboek toch nog altijd onmisbaar is. Dus ligt het voor de hand dat ook een woordenboek via de computer raadpleegbaar is. In andere taalgebieden bestonden er al dergelijke woordenboeken op CD-ROM. De meest bekende voorbeelden uit het buitenland zijn zeker *The Oxford English Dictionary*, die de volledige tekst van het 12-delige woordenboek van de Engelse taal op CD presenteert, en de CD-versie van de *Grand Robert*, in boekvorm goed voor negen delen en in totaal 22.000 pagina's. Nu is er dus ook Van Dale Lexitron, het door Kluwer ontwikkelde elektronische woordenboek van de Nederlandse taal.

De informatie van dit woordenboek is opgeslagen op CD-ROM. Zo'n CD-ROM is vergelijkbaar met een gewone Compact Disc. De techniek is trouwens afgeleid van de CD-audioteknik. ROM staat daarbij voor Read Only Memory - is kan dus geen informatie uitwisselen of toevoegen aan het bestand. De data die op de disc zijn opgeslagen worden door een laserstraal gelezen en door je computer verwerkt. Je hebt daarvoor natuurlijk wel de geschikte apparatuur nodig. CD-ROM's zijn niet afspeelbaar op een gewone CD-audio-speler, dus moet je, nog afgezien van een personal computer, ook de fiere bezitter zijn van een CD-ROM-speler én een interfacekaart die de communicatie tussen je PC en je CD-speler verzorgt. Een hele investering, nog voor je aan de eigenlijke aanschaf van je Lexitron kan denken.

Het voordeel van CD-ROM is dan wel dat dat het systeem bijzonder snel geraadpleegd kan worden, en bovendien is er de immense capaciteit van de schijf. Die zou vergelijkbaar zijn met zowat 125.000 velletjes op kwarto-formaat. De hoeveelheid informatie die Lexitron bevat is dan ook indrukwekkend. Die informatie bestaat uit de trefwoorden van Van Dales *Groot woordenboek hedendaags Nederlands* (1984), - dus niet de klassieke Dikke Van Dale - met de bijhorende informatie aangaande betekenis, spelling en grammatika. Maar ook synoniemen, spreekwoorden en eventuele afbreepunten ('splittingsen') zijn opgenomen in het bestand. In totaal ruim 100.000 ingangen via het woordenboek, plus zowat 270.000 verbogen en vervoegde vormen. Naast het woordenboekbestand zijn er bovendien 225.000 encyclopedische termen raadpleegbaar. Die gegevens zijn ontleend aan de Algemene MID Thesaurus. Het gaat daarbij om geografische namen, fauna en flora en geneeskunde, maar ook Nobelprijswinnaars, staatshoofden en regeringsleiders en zelfs leden van vorstenhuizen vinden hun eigen naam terug in Lexitron. Data die dus regelmatig moeten aangevuld of bijgewerkt worden, en voor die updating wordt ook regelmatig gezorgd.

Lexitron is op verschillende manieren toegankelijk. Het bevat in de basisversie twee programma's: een raadpleegmodule en een woordspelmodule. De eerste is zeker de meest gebruikelijke en gebruikte. Ze maakt het zoeken en verifiëren van spelling mogelijk - net zoals bij een gewoon woordenboek. Het handigst is wel dat je de woorden niet alleen via de spelling op kan zoeken, die

ken je vaak net niet, maar ook via de uitspraak. Het ingetikte woord wordt dan vergeleken met een bestand van klanksletten, en Lexitron suggereert een aantal alternatieven. Dit programma bevat ook de grammaticale informatie, betekenis, gebruik van een woord in een zin en spreekwoorden. Het is ook via deze module dat je een beroep kan doen op de encyclopedische gegevens. Een bijkomende mogelijkheid van de raadpleegmodule is het knippen en plakken. Je knipt een woord uit je tekstverwerkingsprogramma, verifieert of korrigereert met Lexitron, en je plakt de vorm terug in je tekst.

Puzzel

De woordspelmodule is een toemaatje voor puzzelaars en gebruikers met poëtische aspiraties. Met deze module kan je op basis van een reeks letters selecties van woorden maken. Je kan bijvoorbeeld rijmwoorden zoeken, anagrammen oplossen en woorden rekonstrueren waarvan je maar een deel van de letters kent. Maar Lexitron mikt ook nog naar een ander publiek. Wetenschappers die onderzoek verrichten naar eigenschappen van woorden zouden aan hun trekken moeten komen met de speciale Lexitron Plus versie. Die biedt naast de raadpleeg- en woordspelmodule ook nog een lexicografische onderzoeksmodule. Alleen betaal je daar natuurlijk nog een beetje meer voor.

En financieel is Lexitron al niet meteen bereikbaar voor een gemiddeld studentbudget. Voor het gewone Lexitron leg je 35.000 frank op tafel, als je al de gepaste en dure apparatuur ter beschikking hebt. Lexitron Plus kost nog eens 5.000 frank meer. Studenten zijn dan ook niet meteen het doelpubliek voor de ontwerpers van Lexitron. Lexitron zou zich via de raadpleegmodule richten tot iedereen die dagelijks omgaat met het Nederlands, maar dat zijn we natuurlijk allemaal. De eigenlijke doelgroep zijn mensen die beroepsmatig met teksten bezig zijn en die bovendien gebruik maken van een computer om teksten te produceren. Diegenen die met professionele tekstverwerking te maken hebben. Bedrijven dus, universiteiten eventueel. Maar de doodgewone schrijver op zijn zolderkamer, zoals u en ik enfin, blijft op zijn honger zitten. Bloed, zweet en tranen. De pijn van het schrijven.

Christel Mees
Stef Wauters

Meer informatie over 'Van Dale Lexitron' is te verkrijgen bij de Leuvense verdelers van Lexitron: Standaard Boekhandel, Naamsestraat 57 en Boekhandel Wouters, Naamsestraat 48.

romans wetenschappelijke onderwerpen hebben. Het lijkt wel alsof literatuur alleen over uitzichtloze driehoeksverhoudingen en afrekeningen met de vader en/of moederfiguur moet gaan. Hoe oud is de interesse voor wetenschap in de literatuur?

Eekhaut: «De belangstelling voor technologie in de literatuur gaat terug tot de utopie. Aanvankelijk was die utopie religieus geïnspireerd. Maar in de achttiende, negentiende eeuw krijg je het positivisme dat zegt: de wetenschap kan de utopie realiseren. Voorbeelden daarvan zijn Jules Verne en H.G. Wells. Later komen dan bedenkingen bij die euforie. Een vroeg voorbeeld daarvan is Mary Shelley, die 'Frankenstein' schreef. Daar in werd de 'andere' kant van de wetenschap belicht: zij kan monsters creëren.»

Star Wars

Veto: Als je een onderscheid moet maken tussen goede en slechte science fiction, zou je dat dan niet kunnen baseren op die evolutie? Goede SF zou dan vragen formuleren bij de technologische

geen grote literatuur noemen, maar 'inferieur' is nog iets anders.»

«Anderzijds denk ik wel dat het genre zich goed leent voor metaforen. Het is dan ook niet te verbazen dat, waar 'serieuze' schrijvers SF-technieken overnemen, ze dat doen voor romans waar ze iets kwijt willen over waar het volgens hen met deze wereld naar toe gaat. En dat zijn inderdaad geen vrijblijvende onderwerpen. Denk maar aan 'Brave New World' van Huxley.»

Veto: In veel literatuur wordt wetenschap onnauwkeurig, zelfs verkeerd voorgesteld. Geeft dat geen verkeerd beeld van wetenschap als gadget?

Eekhaut: «De recente SF bestaat vooral uit pulp. Om een voorbeeld uit de filmwereld te noemen: 'Star Wars'. Wetenschappelijk is dat onzin. Laserstralen zijn bijvoorbeeld onzichtbaar in de ruimte. Al die spektakulaire gevechten zijn dan ook flauwekul. Maar anderzijds heb je mensen als Arthur C. Clarke, die zelf wetenschappers zijn en dus relatief betrouwbaar zijn als het op technische gegevens aankomt.»

Veto: Maar het gaat om meer dan alleen science fiction. Je ziet vaak dat auteurs

Wat met Van de Velde in de Rijschoolstraat

Monumentenzorg op zijn Belgisch

In de Leuvense Rijschoolstraat, op zowat honderd meter van het Meisjescentrum, staat een leegstaand gebouw. Zelfs wie er dagelijks voorbijwandelt zal wellicht niet vermoeden dat de muur die met affiches beplakt is, tot de hoogtepunten van het modernisme in de architectuur behoort. Het gebouw is de Technische School, die Henry Van de Velde ontwierp in opdracht van het Leuvense stadsbestuur en waarin tot voor vijf jaar het Rijksinstituut voor Technisch Onderwijs (RITO) gehuisvest was. Dit gebouw dreigt nu hetzelfde lot te ondergaan als het Volkshuis te Brussel van Van de Velde's tijdgenoot Victor Horta: de definitieve afbraak. De Belg Van de Velde, van wie het werk internationaal zeer hoog gewaardeerd en derhalve ook beschermd wordt, blijkt in eigen land nog steeds miskend te worden. Een actiekomitee, bezield door Luc Verpoest, assistent aan de afdeling architectuur van de KU Leuven, doet al het mogelijke om dit gebouw in de oorspronkelijke staat te behouden.

In januari 1936 gaf het Leuvense stadsbestuur aan Henry Van de Velde de opdracht voor het ontwerp van een nieuwe Technische School, gelegen aan de Rijschoolstraat en met een uitgang aan de Diestestraat. De uitvoering gebeurde in samenwerking met de Leuvense architect Vital Rosseels. Het resultaat was een 'modern' gebouw, dat het historische stadsgezicht echter niet beschadigde. De gevel, met rode, gebakken platen bekleed, speelt een spel met vlakken en volumes. Binnenin krijgen we een verzameling van grote en kleine ruimtes, van elkaar gescheiden door verplaatsbare wanden. Die bestaan uit glas (gevat in een metalen kader) waardoor de lichtinval maximaal wordt benut. Door het gebruik van deze wanden ontstaat een helder en functioneel gebouw, dat bijzonder representatief is voor het werk van Van de Velde in zijn tweede Belgische periode.

Virginia

Tijdens deze periode, die liep van 1926 tot 1947, maakte Van de Velde onder andere het ontwerp voor het Gentse Hoger Instituut voor Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde (HIKO), een gebouw met een merkwaardige biblioteektoeren, waar boeken vertikaal kunnen gestockeerd, beter bekend als de Boekentoren. In 1937 maakte Van de Velde deel uit van de equipe die instond voor het ontwerp van het Belgisch paviljoen op

de wereldtentoonstelling van Parijs. Twee jaar later kreeg hij dezelfde opdracht voor New York. Beide paviljoenen hebben kwa stijl enorm veel gemeen met het gebouw van de Rijschoolstraat. Zo werden de gevelplaten voor het eerst gebruikt bij het Parijse paviljoen, waaraan ze hun naam 'Parijse platen' te danken hebben. Deze tweede Belgische periode was gevuld met opdrachten van de overheid, een getuigenis van de erkenning die hij toen genoot. Toen was architectuur nog voorpaginanieus.

Intussen is de interesse voor architectuur echter fel afgenomen. Anderhalf jaar geleden dreigde het gebouw van het RITO zelfs met de grond gelijk te worden gemaakt. In de plaats zou een parkeergarage komen. Om hiertegen te protesteren werd het 'Comité Henry Van de Velde' opgericht. Een petitie voor het behoud van het gebouw werd ondertekend door verscheidene architectuurautoriteiten uit heel Europa en in de Nederlandse Eerste Kamer werd de minister gevraagd "om zijn Belgische ambtsgenoten van zijn belangstelling voor de architectonische waarde van dit gebouw te laten blijken". Ter vergelijking: het Belgische paviljoen van New York staat intussen in Virginia en is al wel een beschermd gebouw geworden.

Niel

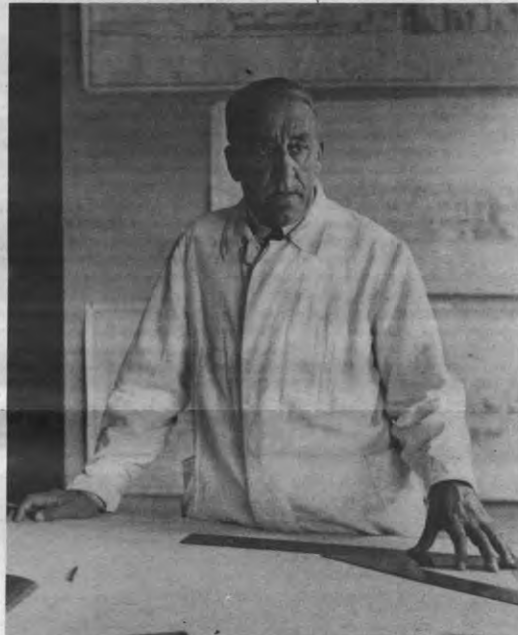
In maart 1988 ondertekende minister van cultuur Patrick Dewael een 'Voor-

ontwerp van lijst tot bescherming' voor het gebouw in de Rijschoolstraat. Beide gevels zouden als monument worden beschermd en het gebouw zelf als stadsgezicht. Dit betekent dat de staat bij restauratie of verbouwingen geen subsidies verleent, wat ze wel doen indien het als monument geklasseerd wordt. Het Leuvense stadsbestuur adviseerde dat de bescherming van de gevels als monument wel kon doorgaan, maar het kompleks als stadsgezicht niet. Deze bescherming zou immers de plannen om in het gebouw een winkelgalerij, een parkeergarage en de stedelijke bibliotheek onder te brengen lijf dwarsbomen.

Dit plan is wat overblijft van een groots project, waarbij ook het Ministe-

rie van Financiën een nieuw kantoorgebouw zou inplanten op de vrijgekomen ruimte na afbraak. Hiervoor werden reeds twee ontwerpen gemaakt door de tijdelijke vereniging Stafor, een samsamenaan van ingenieursburo van de Boerenbond, Stabo (waar de zoon van burgemeester Vansina werkt) en het architectenburo Forma. Het stadsbestuur is dus reeds heel wat geld kwijt aan ontwerpkosten die verloren zijn, indien het project niet doorgaat. Intussen heeft het Ministerie van Financiën zijn deelname aan het project afgezegd.

Onverwacht kwam ook uit een andere hoek weerstand tegen de bescherming als stadsgezicht. De Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen (de beschermers zelf) adviseerde dat alleen de bescherming van de gevel aan de Rijschoolstraat met het erbij aansluitende volume nodig is. De verschillende adviezen werden intussen samengebracht in een 'Ontwerp van lijst tot bescherming' dat nu in de la ligt van minister Waltniel die sinds de laatste herschikking van bevoegdheden de voogdij over Ruimtelijke Ordening heeft gekregen. Uit deze la blijkt trouwens maar zeer weinig tevoorschijn te komen:

Op donderdag 30 november wordt in het cultureel centrum Oratoriënhoef in de Mechelsestraat een film vertoond over leven en werk van Henry Van de Velde. De maker van de film is Rik Sauwen van de BRT. Deze foto dateert vermoedelijk uit 1923. Dit kan men afleiden uit de ontwerpen voor het museum Kröller-Müller in Otterlo die aan de wand achter Van de Velde ophangen. De foto werd overgenomen uit 'Henry Van de Velde' van Klaus-Jürgen Sembach (Stuttgart, 1989).

ZOEKERTJES

- Geneesheer die licentie filosofie bijdoet geeft prive-les in beide domeinen. Dr. Paul Koock, Maria Theresiast. 40, ☎ 23.94.02.
- Desutter Steven, uw sportkamer werd gevonden door Tineke van Hasselt, en ligt nu op de Naamsevest 28 op u te wachten.
- Blauwe pennezak met fluorstiften gevonden in Sedes op 13 november. Wie inhoud kan voorspellen mag hem hebben. Dagobertstr. 39 bij Saska.
- Leuvense volkskunstgroep zoekt entoesiaste studenten die graag volksdansen en Vlaamse volksmuziek spelen. Inlichtingen: Erwin, Schapenstr. 13, na 20.00 u.
- Al uw tikwerk op tekstverwerker, snel en verzorgd, studentvriendelijke prijzen, tabellen geen probleem. Tel. 23.46.26.
- Typen van telessen, verslagen en teksten op laserprinter. Vertalingen; inbinding. Kris Rosseels, Naamsesteenweg 130, Heverlee. ☎ 20.70.77.
- Typen van telessen en alle verslagen: ☎ 23.54.76. Liefst na 17.00 u.
- De Rode Ridder vond op zijn zoektocht naar de Graal een jarige prinses, een blonde schone aan wie hij onmiddellijk zijn hart verloor. Gelukkige verjaardag!

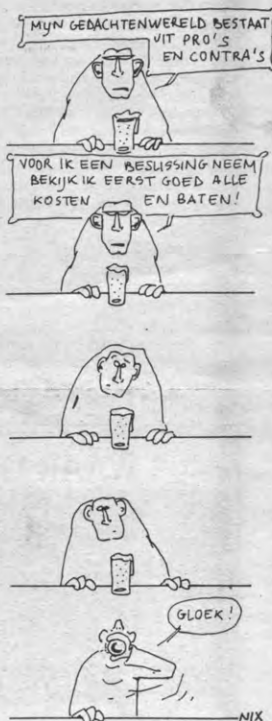
- Luma, typen van telessen, verslagen en teksten. Vertalingen. Steenbos 25, 1641 Alseberg. ☎ 02/380.12.80.
- Rita van Even, uw getuigschrift daktlylo wacht in de Paul Lebrunstraat 4 op u. Vraag naar Tom.
- Homo- en lesbische jongerengroep van de Roze Drempe! Elke maandag om 20.30 u in het Jac, Amerikalaan 3.
- Wie wil kostendelend meerijden? Elke vrijdagavond Leuven-Neerpelt (Sh), elke zondagavond Neerpelt-Leuven. Luc de Vrindt, Naamsestraat 29, K4.
- Wie rijdt mee? Elke zondagavond en vrijdag: Leuven - omgeving Mol-Balen-Lommel. P. De Weerd, Craenendonck 4. Thuis: 014/81.14.22.
- Verloren: dooparmbandje (grote emotionele waarde), opschrift 'Arabelle', beloning (!). Ravenstr. 51 of 011/58.01.41.
- Vorige maandag gevonden in Wagenastraat, voor nummer 3: sleutelbos, in bordeauxrode omslag van merk 'Cartier Paris'. Afhalen op Veto.
- Hello Erasmusstudent. Don't miss our Erasmusparty in zaal Thier, Tervuursevest 60. Tuesday November, 21.
- Gevonden: zaterdag 11 november om 20.00 u op het Damiaanplein: sleutel aan hanger. Eigenaar kan hem afhalen op de Geldenaaksevest 16 bij S. Vlieghe.

in Leuven werd sinds zijn ambtsaanvaarding welgetijd één huis beschermd, in de Broekstraat.

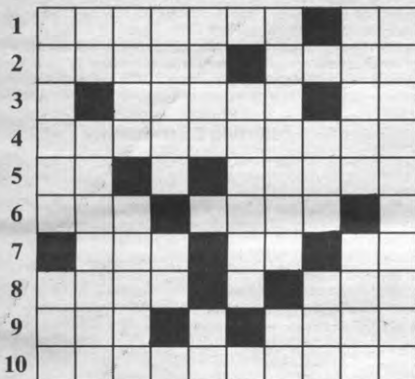
Onder impuls van het 'Comité Van de Velde' en mede dankzij de aktieaanand in het Oratoriënhoef, is de discussie heropgeklakt. Ter gelegenheid van de opening van de Handelsbeurs in september heeft de Schepen van Openbare Werken van de stad Leuven, de heer Massart, zijn jarenlang stilzigen verboden. Hij kijkt stilaan van de waarde van het gebouw en de zin van volledige bescherming overtuigd te raken. Ook schepen van toerisme De Vlies zou oren hebben naar een restauratie in de oorspronkelijke toestand, met als bestemming de stedelijke bibliotheek. Een dergelijke oplossing wordt door het komitee als ideaal aangezien en ook de bibliotekaris is erover in zijn nopjes. De enige vrees die Luc Verpoest dan nog zou kwellen is dat bij de verbouwingswerken het gebouw zou worden verknood.

Marsel Lauwers
Marij Preneel

KAFETEORIEËN

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Horizontaal - 1. Sportevenement - op die manier 2. Reukwater - levenslucht 3. Sloerie - naschrift 4. Noodlottigheid 5. Bijwoord - deeg 6. Paramilitaire organisatie - opspringend deeltje vocht 7. Loo - bijwoord - pers. vnv. 8. Rang - Gladde vis 9. Bekoortlijk zoogdier - kultusgebruik 10. Als schijnvertoning opvoeren.

Vertikaal - 1. Mohammedaans geestelijk rechtsgeleerde - munt 2. Hollandse jongensnaam - beluchten 3. Overblijfsel - gebergte 4. Universitaire gebouwen - bijwoord 5. Demonisch wezen - muzieknoot 6. Mechanische tepel 7. Sekundaire katarakt - muzieknoot 8. Balt - houding 9. Hoogste punt aan de hemel - ondergrond van een dijk 10. Van een oude hoop een nieuwe hoop maken.

Grote Prijs Gasthuisberg

Een cross voor parakommando's

De Grote Prijs Gasthuisberg, de klimloopkoers naar het Gasthuisbergziekenhuis, is niet meer. Wat vroeger een uitputtingsslag voor eenzame lopers was, wordt nu een soort estafette. In deze achtste editie zal er worden geklauderd, gefietst, gevallen en hoogstens tussendoor eens gelopen. Het is de bedoeling deze sportklassieker een beetje populair te maken, en men heeft ervoor gekozen ongeveer alle ingrediënten te veranderen, behalve de plaats van het gebeuren. De Grote Prijs Gasthuisberg zou immers zijn naam niet meer waard zijn als *De Berg* niet meer overwonnen zou moeten worden. Er wordt dus nog geklommen.

De Grote Prijs Gasthuisberg is altijd het wat magere broertje van de grote klassiekers van Sportraad geweest. In het begin zorgde Medika vrijwel alleen voor de organisatie - het ziekenhuis op Gasthuisberg is immers het terrein bij uitstek van de geneeskundestudenten, die er bijvoorbeeld ook les krijgen. Sinds geruime tijd helpt Sportraad mee, vooral dan op het vlak van sponsoring en promotie, maar de Grote Prijs heeft nooit op de belangstelling van bijvoorbeeld de Marathon kunnen rekenen. Daarom heeft men ook de datum veranderd. Vroeger viel de Grote Prijs in het begin van het academiejaar, op een moment dat Sportraad nog bekendheid moest verwerven, zeker bij het nieuwe studentenpubliek. Nu geniet de wedstrijd een beetje mee van de belangstelling voor de 24 Uren en de Marathon.

Onder andere om het deelnemersaantal - dat nooit boven de 260 studenten heeft gelegen - wat op te krikken, hebben de organisatoren de formule zelf ook helemaal omgegooid. Eerst en vooral heeft men aan de manier van deelnemen gesleuteld. Ook voorheen bestond al eens de mogelijkheid in ploegen te lopen, maar deze keer moet iedereen kompanen zoeken. Er wordt per drie gelopen, alleen jongens, of jongens en meisjes samen. Het was eerst de bedoeling dat er ook meisjesploegen zouden gevormd worden, maar die lijken nu uit de boot te vallen. "Meisjes kunnen toch nooit optornen tegen die mannenploegen," wist een verantwoordelijke van Sportraad ons te vertellen. In 1987 heeft men juist wel een poging gedaan om de gewillige meisjes mee te krijgen. Toen moesten de sportievelingen die met een ploeg deelnamen, met vier jongens en slechts twee meisjes over de eindstreep geraken.

Verder is ook de discipline gewijzigd. Vroeger werd er alleen maar gelopen, en waar mogelijk gespurt. Nu is het een wedstrijd voor polyvalente sporters geworden. Deelnemers kunnen zich bijvoorbeeld verwachten aan een met stro gevulde container, een tweetal meter hoog. Daar moet je dan inklimmen, en er vanzelfsprekend zo vlug mogelijk weer uitgeraken. Eerst dacht men eraan een net over de container te spannen, waar je je dan ongeveer als een volleerde parakommando doorheen zou slingeren. Maar het worden waarschijnlijk klimtouw.

De organisatoren hadden het verder nog groter gedacht. Men wou de deelnemers vanop de brug (over de weg naar Gasthuisberg) naar beneden leiden, via een huis - de brandwerfliechten-

techniek - of via een katrol. Maar dat feest gaat naar alle waarschijnlijkheid niet door. Hoewel een rijvak van de weg zou worden vrijgehouden, werd het toch een te gevaarlijke aangelegenheid. Wel zit er een stukje fietsen tussen. De deelnemers moeten met een BMX-fietsje een deel van het parkoers overbruggen door achter elkaar aan te rijden. De deelnemers vertrekken met een tussentijd van twee minuten, maar het blijft hopen dat er geen opstoppingen en ongelukken voorvallen. De rest van het parkoers, tussen het fietsen, klimmen en glijden door, wordt gewoon gelopen. Ondertussen heeft de promotie van de wedstrijd al enig resultaat gehad, ondanks de ietwat onopvallende affiche. Vorige week waren er al 15 ploegen van Medika en 15 ploegen van VTK ingeschreven, samen dus een kleine honderd deelnemers. Als de organisatoren beter willen doen dan de vorige jaren - en ze hadden graag 400 deelnemers gehad -, moet er wel nog een heel pak komen. Voor de twijfelars: aan de aankomst krijg je een *yoghurtje*, en achteraf is er een prijsuitreiking en een fuif in de Medikabar. En het parkoers is niet veel langer dan 2 kilometer.

Lut De Boel

Voor de Grote Prijs Gasthuisberg kun je inschrijven tot donderdagavond 20.00 u, in Doc's Bar, Brusselsestraat. Dat is handig voor laatkomers, want de vroegste onder u starten al om 19.00 u, aan het kruispunt Tervuursestraat-M. van Wayenberglaan.

Jazz

Donderdag 23 november gaat om 21 u een jamssessie door in de Seven Oaks. Muzikanten en publiek zijn welkom. Het is de bedoeling dat drummers, pianisten, gitaristen en bassisten elkaar vinden om groepen te vormen. Ze zullen hun kunnen moeten bewijzen op standards als 'All Blues', 'Blue Monk', 'Nostalgia in Times Square', 'Lady Bird', 'There will never be another you', 'Take the A-train' en 'A Night in Tunisia'. Het gebeuren gaat door in samenwerking met het Lemmensinstituut. Inlichtingen en partituren bij Erik en Matthias, Vanden Teypelenstraat 53.

WAAR DE MEEUWEN SCHREEUWEN

(Foto Geert Borgers)

Afgelopen woensdag vond in de tjokvolle Grote Aula het vijfde Vlaams studentenzangfeest plaats. Georganiseerd door het KVHV (Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond) en het Seniorenonkel, trok het een duizendtal belangstellenden. Er waren heel wat meisjes te zien, maar voor het grootste deel betrof het toch jongens, aangezien de 'studentenklubs' nog altijd niet gemengd zijn. Levert dat geen problemen op in 1990? Senior Seniorum Jan Bode, die het Zangfeest overtuigend leidde, ontkent niet dat heel wat meisjes bij de klubs willen komen, maar binnen raken ze niet. "Het is belangrijk dat je binnen klubs met mensen van hetzelfde geslacht te maken hebt. Zo blijven de jongens gemotiveerd. Meisjes zijn vaak aanlei-

ding tot ruzie. Bovendien is er een speciaal soort gezelligheid, die van mannen onder mekaar."

Dat soort gezelligheid was op het Zangfeest wel nadrukkelijk aanwezig, in allerlei toonaarden: soms wild uitbundig, dan weer plechtig en ingetogen. Soms boertig en lomp, dan weer fris en aanstekelijk. Maar meestal vooral: luidruchtig, met woert-groep en bijhorende gebaren, gezwaai met vlaggen, petjes in de lucht. Het meest gebruikte woord van het Feest is ongetwijfeld 'Silentium!', waarmee de Senior de meute probeert te bedaren. Dat betekent voornamelijk: het over- en weer-geschied tussen Limburgers en Westvlamingen temperen. "Soms vind ik ze wel eens te ver gaan," zegt hij, "maar je moet het toch vooral als

een spel bekijken." Wie flink buiten de prijzen valt, is dan toch wel KVHV-preses Johan Bruyninxck: een zwak figuur, géén leider, en bijgevolg stond de massa hem ook niet toe, dat hij zijn speech zou lezen. De Senior deed het voor hem.

De 'cantor' zingt uiteraard voor, het orkest valt in, het publiek buldert mee, en zo worden aan een hels tempo het ene na het andere lied gezongen. 'Jo vivat', 'Juheid!', 'Kempenland', 'Het Zeemanslied' en uiteraard de 'Vlaamse Leeuw'. Luc Steeno (foto) verzorgde het gastoptreden en werd bijzonder gesmaakt. En toen het dan gedaan was, skanderde men drie keer "Vliegt de blauwvoet? Storm op zee!" - "Dat is uit traditie. Wij sporten de mensen ertoe aan, Vlaamsgezind te zijn." (JR)

9 AGENDA

Samenstelling: Hilde Lenie

Maandag 20 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari, overzicht van de Japanse film: Brandmerk van een moordenaar (Suzuki, 1967), in 1 Studioke, org. DAF.
20.30 u **SAMENKOMST** De Homo en Lesbienne Jongeregroep van de Roze Drempel komt elke maandagavond samen, in 1 JAC, Amerikaalaan 3.
21.00 u **FILM** Mama Roma (Pasolini) met Anna Magnani, in 1 Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
23.30 u **FILM** Nippon Monogatari: Ran, de recentste film van Kurosawa (1985) en tevens zijn kleurrijkste en meest epische, naar Shakespeare's King Lear, in 1 Studioke, org. DAF.

Dinsdag 21 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Rashomon (Kurosawa, 1950), in 1 Studioke, org. DAF.
20.00 u **FILM** Je, Tu, Il, Elle (Chantal Akerman) over iemand die in de put zit omdat ze problemen heeft met dat andere meisje, in Aud. Ves., ink. 80/100, org. Stuc (in het kader van 20 jaar Roze Drempel).
20.00 u **LEZING** De schuldenlast van de derde wereld door S. Simons in de Mechelsestr. 114, ink. gratis, org. Universitaet.
20.30 u **TEATER STAN** - Vlaanderens allermeest teatergezelschap - speelt Jan, scenes uit het leven op het land, een bewerking van een stuk van Tsjechov, in het Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.
22.00 u **FILM** Je, Tu, Il, Elle (Chantal Akerman), in Aud. Ves., ink. 80/100, org. Stuc (in het kader van 20 jaar Roze Drempel).
23.30 u **FILM** Nippon Monogatari, Ran (Kurosawa, 1985), in 1 Studioke, org. DAF.

Woensdag 22 november

- 13.00 u **LEZING** Van Eyck, het mysterie van de schilderkunst door H. Van der Perre, in L&W, Blijde Kerkstr. 21, ink. gratis.
18.15 u **VIORING** De UP nodigt alle Kortrijkse studenten KULAC in Leuven uit op de eucharistie en de receptie in de Begijnhofkerk, org. UP.
19.00 u **AKTIE** Betoging voor een onafhankelijk en democratisch El Salvador, een protest tegen de zeeschoude moord in de katholieke universiteit van San Salvador (UCA), samenkomst op het Laduzzeplein, org. MLB/AIB.
19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Het Rijk der Zinnen (Oshima, 1976), over een dienstmeisje dat minnaar wordt van haar werkgever, het is een passievolle liefde die eindigt met het wurgen van de man, in 1 Studioke, org. DAF.
20.30 u **TEATER STAN** - Vlaanderens allermeest teatergezelschap - speelt Jan, scenes uit het leven op het land, een bewerking van een stuk van Tsjechov, in het Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.
24.00 u **FILM** Nippon Monogatari, een overzicht van de Japanse film. In de reeks: Zegen (Imamura, 1967), over de ekspatriatie van Japanse vrouwen om als prostituee te dienen voor de Japanse troepen in Oost-Azië, in 1 Studioke, org. DAF.

Donderdag 23 november

- 19.00 u **SPORT** Grote prijs Gasthuisberg, start: kruispunt Tervuursestr.-M. van Wayenberglaan, aankomst: inkomhal onderwijs en navorsing UZ Gasthuisberg, org. Sportraad/Medika.
19.00 u **UNIVERSITAIRE KONFERENTIE** Prof. M. Verstraete over bloedingen en trombose, in de Grote Aula, ink. gratis.
19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Verhalen van de bleke Maan (Mizoguchi, 1953), een spookverhaal uit de 16de eeuw over twee boeren die hun gezin in de steek laten, deze film werd in Venetië bekroond met een Zilveren Leeuw, in 1 Studioke, org. DAF.
20.00 u **MEETING** Voor een vrij El Salvador, met Rene Rodriguez (van de bevrijdingsorganisatie FMLN) en Willem de Witte, broer van Michael de Witte, die in El Salvador aan de kant van het verzet sneuvelde, in Aud. Ves., org. MLB/AIB.
20.00 u **FILM** The Spongers (Roland Joffe, 1977, Groot-Brittannie), in Isol, ink. 50, org. Isol.
20.00 u **LEZING** In de reeks Avonden van de Nederlandse Architectuur: Paul De Ley uit Amsterdam, in Aud. Arenberginstituut, Naamsestr. 96.
20.00 u **FILM** Casta Diva (Erik De Kuypere) over mannen in hun dagelijkse bezigheden, in Aud. Ves., ink. 80/100, org. Stuc (in het kader van 20 jaar Roze Drempel).
20.30 u **TEATER STAN** speelt Achter de Canape/Yvonne op, over een heel lelijk meisje dat door een prins wordt meegenomen naar het paleis, in 1 Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.
22.00 u **FILM** The Spongers (Roland Joffe, 1977, Groot-Brittannie), in Isol, ink. 50, org. Isol.
22.00 u **FILM** Casta Diva (Erik De Kuypere) over mannen in hun dagelijkse bezigheden, in Aud. Ves., ink. 80/100, org. Stuc (in het kader van 20 jaar Roze Drempel).
24.00 u **FILM** Nippon Monogatari: Zegen (Imamura, 1967), over de ekspatriatie van Japanse vrouwen om als prostituee te dienen voor de Japanse troepen in Oost-Azië, in 1 Studioke, org. DAF.

Vrijdag 24 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Godzilla komt terug (Honda, 1964), over Godzilla, de monsterdraak tegenover de moltvinder, Mosura, die hulp moet bieden vooraleer Japan vernietigd wordt, in 1 Studioke, org. DAF.
20.30 u **TEATER STAN** speelt Achter de Canape/Yvonne op, over een heel lelijk meisje dat door een prins wordt meegenomen naar het paleis, in 1 Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.
24.00 u **FILM** Nippon Monogatari: Zegen (Imamura, 1967), over de ekspatriatie van Japanse vrouwen om als prostituee te dienen voor de Japanse troepen in Oost-Azië, in 1 Studioke, org. DAF.

Zaterdag 25 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Het Leven van Oharu, Courtisane (Mizoguchi, 1952), over de vernedering van de vrouw door alle klassen in de maatschappij, een mengelmoes van drama, historische analyse en liden, in 1 Studioke, org. DAF.
24.00 u **FILM** Nippon Monogatari: Zegen (Imamura, 1967), over de ekspatriatie van Japanse vrouwen om als prostituee te dienen voor de Japanse troepen in Oost-Azië, in 1 Studioke, org. DAF.

Zondag 26 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Reis naar Tokyo (Ozu, 1953), over jonge mensen die bang zijn van de toekomst en hoe ouders teleurgesteld worden door hun kinderen, in 1 Studioke, org. DAF.
24.00 u **FILM** Nippon Monogatari: Zegen (Imamura, 1967), over de ekspatriatie van Japanse vrouwen om als prostituee te dienen voor de Japanse troepen in Oost-Azië, in 1 Studioke, org. DAF.

Maandag 27 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari, Onibaba (Shindo, 1964), over moeder en schoondochter, waarbij de jaloezie van de moeder eindigt in een blijvende eenzaamheid, in 1 Studioke, org. DAF.
21.00 u **FILM** The devil is a Woman (J. von Sternberg) met Marlene Dietrich, in 1 Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
24.00 u **FILM** Nippon Monogatari: Zegen (Imamura, 1967), over de ekspatriatie van Japanse vrouwen om als prostituee te dienen voor de Japanse troepen in Oost-Azië, in 1 Studioke, org. DAF.

TENTOONSTELLINGEN

Henry Van de Velde de tweede Belgische periode van deze protagonist van de moderne architectuur (1926-1944), architect van de Technische School in de Rijschoolstr., tot 6 december in het Oratorienhof, Mechelsestr. 111.
Atletiek in de kunst n.a.v. 50 jaar ILO en 100 jaar Koninklijke Belgische Atletiekbond, in 1 Sportkot, Tervuursevest 101.